

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2023. gada 14. jūnijā *

[Teksts labots ar 2023. gada 30. novembra rīkojumu]

Publiski pakalpojumu līgumi – Iepirkuma procedūra – Valodu mācību pakalpojumu sniegšana Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru vajadzībām – Pretendenta ierindošana kaskādes procedūrā – Pienākums norādīt pamatojumu – Hiperteksta saitē pieejamie piedāvājuma elementi – Acīmredzamas kļūdas vērtējumā – Pilnvaru nepareiza izmantošana

Lietā T-376/21

Instituto Cervantes, Madride (Spānija), ko pārstāv *E. van Nuffel d'Heynsbroeck*, advokāts,

prasītājs,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *I. Herranz Elizalde*, pārstāvis,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *M. Ilkova*, pārstāve,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs F. Šalins [*F. Schalin*], tiesneši I. Nemms [*I. Nömm*] un D. Kukovecs [*D. Kukovec*] (referents),

sekretāre: H. Ēriksone [*H. Eriksson*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

pēc 2022. gada 13. decembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs *Instituto Cervantes* lūdz atcelt Eiropas Komisijas 2021. gada 19. aprīļa lēmumu, ar kuru tā Pamat nolīguma par valodu mācībām Eiropas Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru vajadzībām (HR/2020/OP/0014) slēgšanas tiesības 3. daļā (“Spāņu valodas apguve”) pirmajā vietā ir piešķirusi apvienībai *CLL Centre de Langues-Allingua* (turpmāk tekstā – “apvienība CLL”) un otrajā vietā – prasītājam (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2020. gada 20. novembrī ar paziņojumu par līgumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā (OV 2020/S, 227-555213), Komisija saskaņā ar atklāto procedūru izsludināja iepirkumu HR/2020/OP/0014 “Pamat nolīgumi par valodu mācībām Eiropas Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru vajadzībām”. Līgums ietvēra astoņas daļas, tostarp 3. daļu “Spāņu valodas (ES) apguve”.
- 3 Apstrīdētā iepirkuma specifikācijās bija norādīts, ka, piešķirot līguma slēgšanas tiesības, līgumslēdzēja iestāde balstīsies uz ekonomiski visizdevīgāko piedāvājumu atbilstoši piešķiršanas kritērijam “Cena” (veido 30 % no vērtējuma) un “Kvalitāte” (kopumā veido 70 % no vērtējuma).
- 4 Piešķiršanas kritērijs “Kvalitāte” ietvēra divus kritērijus, proti, 1. kritēriju “Piedāvāto kursu kvalitāte” un 2. kritēriju “Kvalitātes kontrole un darbu uzraudzība”. Specifikācijās tostarp bija paredzēts, ka maksimālais kopējais punktu skaits par kvalitāti ir 100 punkti.
- 5 Abi kritēriji bija sadalīti trijos apakškritērijos, kas arī tika izsvērti šādi:

1. kritērijs “Piedāvāto kursu kvalitāte” (70 punkti)	2. kritērijs “Kvalitātes kontrole un darbu uzraudzība” (30 punkti)
1.1. apakškritērijs “Saturš” (30 punkti) 1.2. apakškritērijs “Pedagoģija” (30 punkti) 1.3. apakškritērijs “Tiešsaistes platformas” (10 punkti)	2.1. apakškritērijs “Personāla atlases metode” (6 punkti) 2.2. apakškritērijs “Kvalitātes kontrole” (15 punkti) 2.3. apakškritērijs “Vadības procedūra” (9 punkti)

- 6 Specifikācijās bija arī paredzēts, ka piedāvājumiem jāsaņem vismaz minimālais punktu skaits par katru kritēriju un apakškritēriju, proti, 70 % no šim kritērijam vai apakškritērijam piešķirtajiem punktiem. Tādējādi piedāvājumiem bija jāiegūst vismaz kopējais punktu skaits, kas vienāds ar 70 punktiem no 100 punktiem.
- 7 Attiecībā uz piedāvājuma iesniegšanas kārtību specifikācijās tostarp bija paredzēts, ka piedāvājumi jāiesniedz, izmantojot *eSubmission* lietotni.
- 8 Piedāvājumus 3. daļā iesniedza seši pretendenti, tostarp prasītājs.
- 9 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ

Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Finanšu regula”), 168. panta 4. punktam 2021. gada 10. martā tika sagatavots piedāvājumu vērtējuma ziņojums. Piedāvātie līgumslēdzēji 3. daļā bija apvienība *CLL* kā pirmais līgumslēdzējs kaskādē un prasītājs kā otrais līgumslēdzējs kaskādē.

- 10 No specifikācijām izriet, ka piedāvājumi tiek ierindoti sarakstā atbilstoši labākajai kvalitātes un cenas attiecībai.
- 11 Saskaņā ar specifikācijām līguma slēgšanas tiesības tiek piešķirtas diviem pirmajiem sarakstā ierindotajiem piedāvājumiem, kuri, pirmkārt, atbilst iepirkuma procedūras dokumentos norādītajām minimālajām prasībām un kurus iesnieguši pretendenti, kam ir piekļuve iepirkuma procedūrai, otrkārt, kuri nav izslēgti un, treškārt, kuri atbilst atlases kritērijiem. Ierindošana sarakstā nosaka kārtību, kādā konkrēti līgumi tiek piedāvāti līgumslēdzējiem pamatnolīguma izpildes laikā.
- 12 2021. gada 19. aprīlī Komisija, ņemdam vērā vērtēšanas komitejas (turpmāk tekstā – “komiteja”) ieteikumus, pieņēma apstrīdēto lēmumu. Tādējādi Komisija Pamatnolīguma par valodu mācībām Eiropas Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru vajadzībām (HR/2020/OP/0014) slēgšanas tiesības 3. daļā (“Spāņu valodas apguve”) pirmajā vietā piešķīra apvienībai *CLL* un otrajā vietā – prasītājam.
- 13 Tajā pašā dienā Komisija prasītājam nosūtīja paziņojuma vēstuli, informēdama par tā rezultātiem procedūras noslēgumā. Ar šo vēstuli prasītājs tostarp tika informēts, ka tā piedāvājums 3. daļā ir izraudzīts pamatnolīguma slēgšanas tiesību piešķiršanai un tas sarakstā ierindots otrajā vietā ar 82 punktu kvalitātes vērtējumu no 100 punktiem, piedāvājuma cenu 2 670 560 EUR un 87,40 punktu kopējo vērtējumu no 100 punktiem. Šīs vēstules 1. pielikumā bija precizēts arī prasītāja piedāvājuma vērtējuma pamatojums, ņemot vērā specifikācijās noteiktos kvalitātes kritērijus. Visbeidzot šajā vēstulē Komisija ir precizējusi, ka par tās lēmumu var celt prasību Vispārējā tiesā un ka pirms līguma parakstīšanas tā piemēros desmit dienu nogaidīšanas periodu.
- 14 Tajā pašā dienā pēc paziņojuma vēstules saņemšanas prasītājs lūdza Komisiju tam darīt zināmu visaugstāk sarakstā ierindotā subjekta identitāti, raksturlielumus un priekšrocības.
- 15 Atbildē uz šo pieprasījumu Komisija 2021. gada 26. aprīļa elektroniskā pasta vēstulē informēja prasītāju par sarakstā pirmajā vietā pamatnolīguma slēgšanas tiesību piešķiršanai ierindotā pretendenta identitāti, kā arī par tā 94 punktu kvalitātes vērtējumu no 100 punktiem, piedāvājuma cenu (3 469 020 EUR) un 88,89 punktu kopējo vērtējumu no 100 punktiem vērtēšanas noslēgumā.

- 16 No 2021. gada 19. un 26. aprīļa paziņojumiem izriet, ka punktu piešķiršana atbilstoši piešķiršanas kritērija “Kvalitāte” apakškritērijiem ir šāda:

	Apvienība CLL	Instituto Cervantes
1.1. apakškritērijs	28 punkti no 30 punktiem	22 punkti no 30 punktiem
1.2. apakškritērijs	27 punkti no 30 punktiem	21 punkts no 30 punktiem
1.3. apakškritērijs	10 punkti no 10 punktiem	10 punkti no 10 punktiem
2.1. apakškritērijs	6 punkti no 6 punktiem	6 punkti no 6 punktiem
2.2. apakškritērijs	14 punkti no 15 punktiem	15 punkti no 15 punktiem
2.3. apakškritērijs	9 punkti no 9 punktiem	8 punkti no 9 punktiem

- 17 Atbildē uz prasītāja 2021. gada 1. maija lūgumu, kurā bija apgalvots, ka atbilstoši Finanšu regulas 170. panta 3. punkta prasībām paziņojums nav pietiekams, Komisija 2021. gada 10. maija elektroniskā pasta vēstulē ir darījusi zināmu apvienības CLL piedāvājuma vērtējuma pamatojumu, ņemot vērā kvalitātes kritērijus. Šīs elektroniskā pasta vēstules pielikumā bija pievienota apvienības CLL piedāvājuma vērtēšanas tabula, kurā iekļautas komitejas piezīmes par katru specifikācijās norādīto piešķiršanas kritēriju un apakškritēriju. Minētajā elektroniskā pasta vēstulē Komisija arī apņēmas pirms pamatnolīguma parakstīšanas ievērot jaunu desmit kalendāro dienu nogaidīšanas periodu, sākot no nākamās dienas pēc šīs atbildes nosūtīšanas.
- 18 2021. gada 25. maija vēstulē Komisija vēl ir sniegusi skaidrojumus, atsaukdamās uz jau sniegto informāciju un skaidrojumiem, un norādījusi, ka nogaidīšanas periods jau ir beidzies.
- 19 Procedūrā, kuras noslēgumā radās šis strīds, prasītājs *eSubmission* platformā ir iesniedzis noteiktus elementus, kas ilustrē tā piedāvājumā aprakstīto tehnisko piedāvājumu un kas bija pieejami tikai piedāvājumā iekļautajās hiperteksta saitēs. Vērtēšanas tabulā, kas tika darīta zināma 2021. gada 19. aprīlī, kā arī iepriekš minētajās 2021. gada 10. un 25. maija elektroniskā pasta vēstulēs Komisija ir informējusi prasītāju, ka tā šos elementus ir noraidījusi un nav vērtējusi, jo tie neatbilda specifikācijām un bija risks, ka tad, ja tiktu izmantotas minētās hiperteksta saites, piedāvājumu varētu grozīt pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām. Tādējādi Komisija ir uzskatījusi, ka trūka dokumentu, kas bija pieejami vienīgi minētajās hiperteksta saitēs (turpmāk tekstā – “dokumentu trūkums”).
- 20 2021. gada 7. jūnijā Pamatnolīgumu HR/2020/OP/0014 3. daļā Komisija parakstīja ar apvienību CLL kā pirmo līgumslēdzēju kaskādē. Tajā pašā dienā Pamatnolīgumu HR/2020/OP/0014 3. daļā Komisija parakstīja ar prasītāju kā otro līgumslēdzēju kaskādē.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 21 Prasītāja, ko atbalsta Spānijas Karaliste, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 22 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 23 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 29. septembrī, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību novēlotas prasības dēļ.
- 24 Komisija uzskata, ka termiņš prasības celšanai par apstrīdēto lēmumu, kas prasītājam paziņots 2021. gada 19. aprīlī, beidzies 2021. gada 29. jūnijā, savukārt prasība celta 2021. gada 2. jūlijā.
- 25 Komisija apstrīd prasītāja argumentu, ka apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienā tā rīcībā vēl nebija pietiekamas informācijas, lai celtu prasību.
- 26 Šajā ziņā Komisija atgādina, ka LESD 263. panta sestajā daļā paredzētais prasības celšanas termiņš ir sabiedriskās kārtības jautājums un nodrošina gan skaidrību, gan noteiktību tiesiskajās situācijās un ļauj izvairīties no patvaļīgas rīcības tiesvedībā.
- 27 Komisija, pamatojamās uz 2013. gada 12. septembra rīkojumu *Ellinika Nafpigeia* un 2. *Hoern* /Komisija (C-616/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:884), it īpaši norāda – no judikatūras izriet, ka apgalvots akta skaidrības vai pamatojuma trūkums ietilpst šī akta tiesiskuma pārbaudē, nevis prasības celšanas termiņa sākuma noteikšanā. Turklāt no šī rīkojuma izrietot, ka prasības celšanas termiņa sākums esot jānosaka objektīvi, pamatojoties uz iegūtajām zināšanām par pieņemto lēmumu, neņemot vērā subjektīvus elementus, piemēram, apgalvojumus par iespējamiem trūkumiem, kas esot pieļauti šajā lēmumā.
- 28 Tādējādi Komisija apstrīd prasītāja argumentu, ka termiņš prasības celšanai nevar sākties, kamēr līgumslēdzēja iestāde nav objektīvi saprotami izskaidrojusi savas izvēles pamatojumu.
- 29 Prasītājs apstrīd Komisijas argumentus, kas izvirzīti iebildē par nepieņemamību, un lūdz to noraidīt.
- 30 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta sesto daļu atcelšanas prasība atkarībā no apstākļiem jāceļ divu mēnešu laikā pēc tam, kad apstrīdētais akts ir publicēts vai darīts zināms prasītājam vai, ja tas nenotiek, no dienas, kad tas šai personai ir kļuvis zināms.
- 31 Vispirms jānorāda, ka judikatūrai, uz kuru Komisija atsaucas iebildes par nepieņemamību pamatošanai (skat. šī sprieduma 27. punktu) saistībā ar prasību, kas celta par Komisijas vēstuli par valsts atbalsta atgūšanu, nav nozīmes, jo iepirkuma procedūrās piemērojami noteikumi atbilst loģikai, kas pēc savas būtības atšķiras no noteikumiem par valsts atbalsta atgūšanu.

- 32 Proti, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 263. panta sestajā daļā paredzētais termiņš prasības celšanai iepirkuma procedūru kontekstā par lēmumu noraidīt pretendenta piedāvājumu vai, kā tas ir šajā gadījumā, par lēmumu, ar kuru šis piedāvājums ir ierindots sarakstā nelabvēlīgākā pozīcijā nekā pirmā, sākas tikai no brīža, kad ir darīts zināms pamatots lēmums, ar nosacījumu, ka pretendents saprātīgā termiņā pēc tam, kad ir uzzinājis par sava piedāvājuma noraidīšanu vai, kā tas ir šajā gadījumā, par sava piedāvājuma ierindošanu sarakstā nelabvēlīgākā pozīcijā nekā pirmā, ir iesniedzis lūgumu saņemt pamatotu lēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 20. septembris, *Evropaiki Dynamiki/EIB*, T-461/08, EU:T:2011:494, 107. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Termiņš prasības celšanai it īpaši sākas tikai tad, kad tiek darīti zināmi visaugstāk sarakstā ierindotā piedāvājuma raksturlielumi un priekšrocības, jo sākotnēji sniegtajā informācijā par attiecīgā pretendenta piedāvājuma noraidīšanu nav ietverta nekāda informācija par visaugstāk sarakstā ierindoto piedāvājumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 29. oktobris, *Direct Way un Direct Way Worldwide/Parlaments*, T-126/13, EU:T:2015:819, 34.–36. punkts, un rīkojumu, 2018. gada 15. novembris, *Intercontact Budapest/CdT*, T-809/17, nav publicēts, EU:T:2018:794, 19.–24. punkts).
- 34 Lai efektīvi īstenotu tiesības celt prasību, prasītājam ir vajadzīgs minimāls informācijas apjoms, kas tam ļauj noteikt iespējamu pieļautu nelikumību līgumslēdzējas iestādes izvēlē vai, ja pēc lūguma sniegtā informācija joprojām ir nepilnīga, izvirzīt iebildi par pamatojuma neesamību (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2018. gada 15. novembris, *Intercontact Budapest/CdT*, T-809/17, nav publicēts, EU:T:2018:794, 25. punkts).
- 35 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā, kas prasītājam tika darīts zināms 2021. gada 19. aprīlī, ir vienīgi norādīts, ka tā piedāvājums sarakstā ierindots otrajā vietā, un darīts zināms tam piešķirtais punktu skaits un saistītā piedāvājuma vērtējums (skat. šī sprieduma 13. punktu). Apstrīdētajā lēmumā turpretim nav ietverta nekāda informācija par piedāvājumu, kas sarakstā ierindots pirms prasītāja piedāvājuma, vai pamatojums, kurā būtu norādīti iemesli, kuru dēļ prasītāja piedāvājums sarakstā ierindots zemākā pozīcijā nekā pirmā. Tā kā apstrīdētajā aktā nav ietverta nekāda informācija par visaugstāk sarakstā ierindotā piedāvājuma raksturlielumiem un priekšrocībām, saskaņā ar šī sprieduma 32. un 33. punktā minēto judikatūru ar tā pieņemšanu nevarēja sākties prasības celšanas termiņš.
- 36 Tas pats attiecas uz 2021. gada 26. aprīļa vēstuli, ar kuru Komisija prasītājam darīja zināmu tikai izraudzītā pretendenta nosaukumu, kā arī tā piedāvājuma cenu, atbilstoši kvalitātes kritērijiem saņemto punktu skaitu un kopējo punktu skaitu.
- 37 Kā izriet no šī sprieduma 11.–17. punkta, tikai 2021. gada 10. maija paziņojumā prasītājs ir ieguvis informāciju par apvienības *CLL* piedāvājuma kvalitātes vērtējumu, kas tam ir ļāvis lietderīgi īstenot tiesības celt prasību. Tādējādi termiņš sākās no 2021. gada 10. maija.
- 38 Tālab ir jākonstatē – tā kā prasība celta 2021. gada 2. jūlijā, tā jāatzīst par pieņemamu, un tāpēc Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

- 39 Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

- 40 Ar pirmo pamatu prasītājs Komisijai pārmet to, ka apstrīdētajā lēmumā neesot norādīts pamatojums Finanšu regulas 170. panta 3. punkta izpratnē, jo neesot iespējams uzzināt izraudzītā piedāvājuma salīdzinošās priekšrocības.
- 41 Ar otro pamatu prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi Finanšu regulas 167. panta 4. punkta pārkāpumu, jo tā ir veikusi tikai piedāvājumu atsevišķu salīdzinājumu ar specifikācijām, nevis tos salīdzinājusi arī no tehniskā viedokļa.
- 42 Ar trešo pamatu prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izslēgdama piedāvājumā iekļautajā hiperteksta saitē pieejamos elementus.
- 43 Pēc tam prasītājs – pakārtoti pirmajam pamatam – izvirza ceturto pamatu. Šis pamats iedalīts trijās daļās:
- pirmajā daļā prasītājs apgalvo, ka tā piedāvājuma individuālajā vērtējumā trūkstot pamatojuma, jo neesot iespējams saprast saistību starp lielā mērā pozitīvām piezīmēm un piešķirto punktu skaitu, kā arī esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo saikne starp vērtējumu un piešķirto punktu skaitu atbilstoši 1.1. un 1.2. apakškritēriem esot neloģiska;
 - otrajā daļā tas apgalvo, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Komisija dokumentu trūkumam esot piešķīrusi nesamērīgu nozīmīgumu;
 - trešajā daļā tas izvērtē šo pašu iespējami nesamērīgo ietekmi no pārskatāmības principa viedokļa un norāda, ka Komisija esot radījusi jaunu vērtēšanas noteikumu *a posteriori*.
- 44 Ar pēdējo, piekto, pamatu prasītājs apgalvo, ka neesot ievēroti publiskā iepirkuma tiesību pamatprincipi (līgumu pieejamība iespējami vairāk konkurentiem, pārskatāmība un vienlīdzība), kā arī esot pārkāpts Finanšu regulas 160. pants un 167. panta 3. punkts, jo Komisija visas daļas ir piešķīrusi vienam pretendenta, proti, apvienībai CLL.
- 45 Vispirms Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu izvērtēt pirmo pamatu kopsakarā ar ceturto pamata pirmo daļu, ciktāl tie attiecas uz jautājumu par pienākumu norādīt pamatojumu. Pēc tam tiks izskatīta ceturto pamata pirmā, otrā un trešā daļa un visbeidzot – attiecīgi trešais, otrais un piektais pamats, kuri attiecas uz apstrīdētā lēmuma pamatotību.

Par pirmo pamatu un ceturto pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

- 46 Ar pirmo pamatu un ceturto pamata pirmo daļu prasītājs pārmet Komisijai, ka tā neesot darījusi zināmu pietiekamu pamatojumu Finanšu regulas 170. panta 3. punkta izpratnē attiecībā, pirmkārt, uz piedāvājumu priekšrocību salīdzinošo analīzi un, otrkārt, tā piedāvājuma individuālo analīzi. Prasītājs koncentrējas uz 1. kritēriju “Piedāvāto kursu kvalitāte” un, precīzāk, uz vērtējumiem, kas veikti atbilstoši 1.1. apakškritēriem “Saturis” un 1.2. apakškritēriem “Pedagoģija”.
- 47 Pirmkārt, ar pirmo pamatu prasītājs pārmet Komisijai, ka sniegtajā pamatojumā neesot skaidri identificēti apvienības CLL piedāvājuma raksturlielumi un priekšrocības, jo, no vienas puses, apvienības CLL un prasītāja piedāvājuma vērtējums atklāj raksturlielumus, kas būtībā ir

līdzvērtīgi vai ļoti līdzīgi, vai pat identiski vai vienādi, ja ne labāki par prasītāja piedāvājumu, bet, no otras puses, prasītāja piedāvājumam ir piešķirts vērtējums, kas, tieši pretēji, norāda uz būtiskām kvalitātes atšķirībām.

- 48 Šajā ziņā Komisijas sniegtajā pamatojumā nav nozīmīga kvalitātes trūkuma nevienā būtiskā kritērija elementā vai kvalitātes trūkumu kopuma, kas varētu attaisnot prasītāja piedāvājuma tik tikko apmierinošo vērtējumu. Tāpat fakts, ka dažus tā piedāvājuma dokumentus komiteja nav vērtējusi, jo tie bija pieejami hiperteksta saitēs, arī neļaujot saprast būtisku punktu skaita atšķirību, jo minētais vērtēšanas tabulā ietvertais precizējums nešķietot atšķirīgs elements un attiecoties tikai uz ierobežotiem piedāvājuma elementiem, proti, uzdevumu saturu.
- 49 Otrkārt, ciktāl ceturrtā pamata pirmā daļa attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, prasītājs apgalvo, ka ļoti mazais punktu skaits, kas piešķirts atbilstoši attiecīgajiem apakškritērijiem, nešķietot saistīts ar tā vērtējumu, kas veikts atsevišķi un kas attiecībā uz katru no elementiem, kuri veido šos apakškritērijus, ir lielā mērā pozitīvs. Šajā ziņā Komisijas sniegtajā pamatojumā neesot iespējams identificēt kādu konkrētu kvalitātes trūkumu, kas varētu pamatot būtisku punktu atskaitīšanu.
- 50 Prasītājs apstrīd faktu, ka dokumentu trūkums varētu būt kvalitatīvs trūkums, kas varētu izskaidrot punktu atskaitīšanu. Pirmām kārtām, viņš norāda, ka atbilstoši 2.3. apakškritērijam vērtējumā ir minēts arī dokumentu trūkums, kas izteikts tādos pašos vārdos kā 1.1. apakškritērijā, bet šim apakškritērijam piedāvājuma vērtējums esot samazināts tikai nedaudz vairāk kā par vienu punktu no desmit (no 9 punktiem uz 8 punktiem). Otrām kārtām, prasītājs apgalvo, ka atbilstoši 1.1. un 1.2. apakškritērijam Komisija dokumentu trūkumu esot uzskatījusi par īpaši svarīgu trūkumu, kas viens pats attaisno piedāvājuma negatīvo vērtējumu, jo Komisija neesot varējusi izskaidrot ne dokumentu trūkuma atšķirīgo ietekmi uz citiem apakškritērijiem, nedz citu vāju vai negatīvu elementu salīdzinošo ietekmi uz 1.1. un 1.2. apakškritērija vērtējumu.
- 51 Šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka Komisijas veiktais vērtējums ir sadalīts elementos un apakšelementos, kas aprakstīti katram apakškritērijam. Dokumentu trūkums it īpaši esot ietekmējis tikai vienu norādīto apakšelementu gan attiecībā uz 1.1. apakškritēriju, gan 1.2. apakškritēriju, kam tādējādi esot domājami mazsvarīga ietekme. Prasītāja ieskatā, lai gan elementi un to apakšelementi saistībā ar apakškritērijiem nav izsvērti, tas tomēr nenozīmējot, ka tiem varētu būt salīdzinoši atšķirīga nozīme piedāvājumu vērtēšanā, ja tas nav bijis norādīts iepirkuma procedūras dokumentos. Turklāt tas maldinātu pretendentu tiesisko pašlāvību. Tomēr dokumentu trūkuma ietekme joprojām neesot nosakāma, jo neesot iespējams saprast, vai dokumentu trūkums ir ietekmējis visus vai atsevišķus elementus.
- 52 Turklāt prasītājs apgalvo, ka atbilstoši 1.3., 2.1., 2.2. un 2.3. apakškritērijam tā piedāvājums ir saņēmis izteiksmē identisku vai līdzīgu vērtējumu, kāds sniegts atbilstoši 1.1. un 1.2. apakškritērijam. Tomēr saskaņā ar šiem četriem apakškritērijiem tā piedāvājums ir saņēmis maksimālo punktu skaitu vai tuvu tam.
- 53 Spānijas Karaliste, kas iestājusies lietā prasītāja prasījumu atbalstam, pilnībā piekrīt tā argumentiem.
- 54 Attiecībā ceturrtā pamata pirmo daļu Spānijas Karaliste turklāt apgalvo, ka neesot iespējams uzzināt precīzu pamatojumu, kālab tika atskaitīts konkrēts punktu skaits, jo “atsevišķi dokumenti” netika izvērtēti.

- 55 Spānijas Karaliste uzsver, ka pārskatāmības trūkums, kas slēpj pamatojuma patvaļīgo raksturu, ir tajā, ka nav iespējams uzzināt, pirmkārt, kādus konkrētus hiperteksta saitēs pieejamo piedāvājuma dokumentu aspektus Komisija nav vērtējusi, otrkārt, cik lielā mērā šie aspekti nav atrodamā iesniegtajā piedāvājumā un, treškārt, kālab fakts, ka nevar piekļūt uzdevumu saturam tiešsaistē, praktiski nozīmē punktu zudumu. Citiem vārdiem, neesot iespējams saprast, kāpēc prasītājs tiek sodīts, atskaitot 8 punktus atbilstoši 1.1. apakškritērijam, nevis, piemēram, 5 punktus vai 12 punktus.
- 56 Komisija apstrīd gan prasītāja, gan Spānijas Karalistes argumentus un lūdz pirmo pamatu, kā arī ceturto pamata pirmo daļu noraidīt.
- 57 Šajā ziņā jānorāda, ka ar pirmo pamatu prasītājs būtībā apgalvo, ka neesot iespējams saprast, uz kādiem konkrētiem tehniskā piedāvājuma elementiem pamatojoties apvienības *CLL* piedāvājums novērtēts augstāk nekā prasītāja piedāvājums.
- 58 Turklāt, ciktāl ceturto pamata pirmā daļa attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, prasītājs apgalvo, ka nav iespējams saprast saikni starp būtisku punktu atskaitīšanu un drīzāk pozitīvo tā piedāvājuma vērtējumu, un it īpaši to, kādā mērā dokumentu trūkums konkrēti ietekmē punktu zudumu.
- 59 Turklāt prasītājs un Spānijas Karaliste būtībā apgalvo, ka nepietiekams pamatojums liedzot veikt jebkādu Komisijas veiktā vērtējuma pārbaudi tiesā.
- 60 Šajā gadījumā Vispārējai tiesai ir jāpārbauda, vai Komisijas sniegtais pamatojums ir pietiekams.
- 61 Vispirms jānorāda, ka starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka vērtējuma tabulās ir ietverts pamatojums. Šajā ziņā jānorāda – replikas raksta 11. punktā prasītājs atzīst, ka tas nešaubīgi var saprast, ka tā piedāvājums atbilstoši dažādiem piešķiršanas kritērijiem ir atzīts par nekvalitatīvāku.
- *Par apgalvoto neiespējamību uzzināt izraudzītā piedāvājuma salīdzinošās priekšrocības*
- 62 Vispirms, pirmām kārtām, jāizklāsta judikatūras principi attiecībā uz Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu apjomu publisku pakalpojumu līgumu jomā un, otrām kārtām, jāpārbauda, vai Komisija šajā gadījumā ir pareizi piemērojusi šos principus.
- 63 Šajā ziņā no Vispārējās tiesas judikatūras izriet, ka gadījumos, kad Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība, Savienības tiesību sistēmā nodrošināto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos ir vēl jo lielāka nozīme. Šajās garantijās it īpaši ietilpst kompetentās iestādes pienākums pietiekami pamatot savus lēmumus (spriedumi, 2015. gada 17. septembris, *Ricoh Belgium/Padome*, T-691/13, nav publicēts, EU:T:2015:641, 33. punkts, un 2021. gada 10. februāris, *Sophia Group/Parlaments*, T-578/19, nav publicēts, EU:T:2021:77, 162. punkts).
- 64 Savukārt līgumslēdzējai iestādei nevar prasīt, lai tā pretendenta, kura piedāvājums noraidīts, pirmkārt, papildus piedāvājuma noraidīšanas pamatojumam paziņotu detalizētu pārskatu par veidu, kādā katra tā piedāvājuma nianse tikusi ņemta vērā, to izvērtējot, un, otrkārt, saistībā ar izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošo priekšrocību paziņošanu – detalizētu tā salīdzinājumu ar noraidītā pretendenta piedāvājumu (spriedumi, 2018. gada 3. maijs, *EUIPO/European Dynamics Luxembourg u.c.*, C-376/16 P, EU:C:2018:299, 57. punkts; 2020. gada

14. oktobris, *Close un Cegelec/Parlaments*, C-447/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:826, 37. punkts, un 2021. gada 6. oktobris, *Global Translation Solutions/Komisija*, T-404/20, nav publicēts, EU:T:2021:654, 126. punkts).
- 65 Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi 2019. gada 5. marta sprieduma *Eurosupport – Fineurop support/EIGE* (T-450/17, nav publicēts, EU:T:2019:137) 50. punktā, piedāvājumam piešķirtajam punktu skaitam, uz kuru pamatojoties tas tiks ierindots sarakstā, principā ir jāatspoguļo vērtētāju piezīmēs norādītās priekšrocības un trūkumi. Tomēr līgumslēdzējai iestādei nevar prasīt norādīt gan priekšrocības, gan arī trūkumus. It īpaši no 2013. gada 15. oktobra sprieduma *European Dynamics Belgium u.c./EMA* (T-638/11, nav publicēts, EU:T:2013:530) 49. punkta var secināt, ka Komisijai nav obligāti jāsniedz konkrētas negatīvas piezīmes, bet pietiek ar to, ka noraidītais pretendents var saprast, kāpēc izraudzītais piedāvājums ir labāks par neizraudzīto piedāvājumu.
- 66 Tam ir jāļauj Savienības tiesai, pamatojoties uz specifikācijām un lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pamatojumu, pārbaudīt dažādu tehnisko piešķiršanas kritēriju un apakškritēriju īpatsvaru vērtējumā, proti, kopējā punktu skaita aprēķinā, kā arī minimālo un maksimālo punktu skaitu par katru no šiem kritērijiem vai apakškritērijiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 4. oktobris, *Evropaïki Dynamiki/Komisija*, C-629/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:617, 21. un 29. punkts, un 2016. gada 27. aprīlis, *European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO*, T-556/11, EU:T:2016:248, 250. punkts).
- 67 It īpaši ir ticis nospriests, ka Komisijai principā ir jāpaskaidro punktu piešķiršana apakškritēriju apakšdaļās, ja specifikācijās šīm apakšdaļām paredzēts konkrēts skaitliskais īpatsvars (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 4. oktobris, *Evropaïki Dynamiki/Komisija*, C-629/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:617, 29. punkts, un 2016. gada 27. aprīlis, *European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO*, T-556/11, EU:T:2016:248, 250. punkts).
- 68 Tādējādi no komitejas piezīmēm, kas darītas zināmas prasītājam, no vienas puses, ir jāspēj secināt, cik punktu salīdzinoši ieguvis prasītājs un izraudzītais pretendents, katrā gadījumā sadalījumā pa apakškritērijiem, kā arī katra apakškritērija īpatsvaru kopējā vērtējumā, un, no otras puses, attiecībā uz katru piešķiršanas kritēriju ir jāpaskaidro, uz kuriem apakškritērijiem pamatojoties Komisija izraudzītā pretendenta vai konkrētā prasītāja piedāvājumu ir atzinusi par labāku (spriedumi, 2012. gada 4. oktobris, *Evropaïki Dynamiki/Komisija*, C-629/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:617, 21. un 29. punkts, un 2016. gada 27. aprīlis, *European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO*, T-556/11, EU:T:2016:248, 250. un 251. punkts).
- 69 Ņemot vērā šos judikatūras principus, jāpārbauda, vai Komisija šajā gadījumā ir ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu.
- 70 Pirmām kārtām, pirms tiek analizētas vērtējuma tabulas, ir jāvērtē attiecīgie specifikāciju noteikumi. Pamatnolīgums šajā gadījumā attiecas uz valodu mācībām Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru vajadzībām. Attiecībā uz 1. kritēriju “Piedāvāto kursu kvalitāte” specifikācijās ir noteikts, ka pretendents, pamatojoties uz gadījuma izpēti, jāiesniedz līgumslēdzējai iestādei izstrādāta standarta kursa apraksts. Kvalitāti vērtē, pamatojoties uz kvalitātes apakškritērijiem, kurus piemēro, atbildot uz gadījuma izpēti, kas pretendentiem jāiesniedz kopā ar savu piedāvājumu.
- 71 Vērtējuma 1.1. apakškritērijs “Saturš” ietver četrus apakšpunktus, kuri komitejai ir jāņem vērā vērtējumā. Pirmais apakšpunkts “A. Mērķi” it īpaši attiecas uz jautājumiem par kompetencēm, uz kurām attiecas kurss, un uz to, cik lielā mērā piedāvātā kursa mērķi ir saistīti ar konkrētām

kompetences prasībām. Otrajā apakšpunktā “B. Mērķauditorija” paredzēts pārbaudīt, cik lielā mērā piedāvātais kurss atbilst konkrētās auditorijas vajadzībām. Trešais apakšpunkts “C. Satura uzbūve” būtībā attiecas uz satura sadali pārvaldāmās vienībās, to secību un tajā ietvertu. Pēdējais, ceturtais, apakšpunkts “D. Pedagoģisko resursu kvalitāte” it īpaši attiecas uz to, cik lielā mērā pedagoģiskie resursi atbilst mērķiem, ir paredzēti pieaugušajiem un tajos nav kļūdu. Tādējādi katrā apakšpunktā ir noteiktas daļas, proti, elementi, kas jāņem vērā vērtējumā.

- 72 Savukārt 1.2. apakškritērijam “Pedagoģija” ir trīs aprakstoši apakšpunkti. Pirmajā apakšpunktā “A. Pasniedzēju loma” paredzēts noteikt pasniedzēju pozitīvās īpašības. Otrais apakšpunkts “B. Vērtējums” it īpaši attiecas uz to, cik lielā mērā konstruktīvas piezīmes un pastāvīga vērtēšana ir nodarbības sastāvdaļa. Pēdējais apakšpunkts “C. Metodoloģija” it īpaši attiecas uz jautājumu, cik lielā mērā metodoloģija ir sadarbībspējīga un komunikatīva un vai tā sekmē valodas apguvi.
- 73 Pārējie kritēriji un apakškritēriji, uz kuriem neattiecas šī prasība, ir, pirmkārt, 1.3. apakškritērijs “Tiešsaistes platformas” par pretendentu piedāvāto tiešsaistes mācību platformu darbību un lietderību un, otrkārt, 2. kritērijs “Kvalitātes kontrole un darbu uzraudzība”, kas iedalīts trijos apakškritērijos, proti, 2.1. “Personāla atlases metode”, 2.2. “Kvalitātes kontrole” un 2.3. “Vadības procedūra”.
- 74 Otrām kārtām, ir jāizvērtē Komisijas 2021. gada 19. aprīļa un 10. maija vēstules, kas prasītājam tika nosūtītas pēc tā lūguma saņemt papildu informāciju par tā piedāvājuma noraidīšanu, lai noteiktu, vai, ņemot vērā šī sprieduma 62.–68. punktā izklāstītos principus, tas patiešām ir varējis saprast sava piedāvājuma un apvienības *CLL* piedāvājuma priekšrocības un trūkumus 1.1. un 1.2. apakškritērija kontekstā.
- 75 Vispirms – atbilstoši 1.1. apakškritērijam “Saturš” prasītājs ir ieguvis 22 punktus no 30 punktiem. Prasītāja piedāvājums tiek raksturots kā labs un lielākajā daļā aspektu atbilst vēlmēm. Apvienība *CLL* tajā ieguvusi 28 punktus no 30 punktiem. Tās piedāvājums tiek raksturots kā izcils un lielākajā daļā aspektu pārsniedz vēlmes, vienlaikus ietverot atsevišķus īpaši svarīgus un atbilstošus aspektus.
- 76 Attiecībā uz kursa mērķiem komiteja ir uzskatījusi, ka apvienības *CLL* piedāvājums ir labāks nekā prasītāja piedāvājums, jo tas aprakstīts kā tāds, kas ietver “ļoti atbilstošu sociālo un kultūras tematu sarakstu”. No satura uzbūves viedokļa komiteja ir uzskatījusi, ka apvienības *CLL* piedāvājums ir labāks, jo tajā piedāvāta ļoti laba šī satura secība, kas ietver attālinātas mācības, lai konsolidētu un sagatavotu klātienē nodarbības. Komitejas ieskatā gadījuma izpēte nodrošina arī “atbilstošu” līdzsvaru starp teoriju un praksi. Turklāt komiteja ir uzsvērusi, ka gadījuma izpēte ietver inovatīvus elementus. Turpinājumā komiteja ir norādījusi, ka nodarbību plāns ir ļoti detalizēts un tā struktūra skaidra. Visbeidzot komiteja ir norādījusi, ka kursa modelis ir ļoti atbilstošs. Savukārt attiecībā uz pedagoģisko līdzekļu kvalitāti komiteja ir vienīgi norādījusi, ka tie atbilst līgumslēdzējas iestādes vēlmēm un tajos ir iekļauta tiešsaistes daļa, kas ietver “daudz” papildu resursu.
- 77 Vienlaikus attiecībā uz prasītāja piedāvājumu komiteja ir konstatējusi, ka tajā ir ietverts atbilstošs dažādu veidu mācību līdzekļu apraksts un prasītājs piedāvā tiešsaistē pieejamu rokasgrāmatu, kas arī nodrošina piekļuvi platformai, kurā ietverti vairāki resursi. Komitejas ieskatā prasītājs uzskaitījis arī vairākus digitālos rīkus pašmācības sekmēšanai. Attiecībā uz pārējiem mācību līdzekļiem komiteja ir nospriedusi, ka tā nevar vērtēt prasītāja piedāvājumā iekļauto mācību līdzekļu saturu elektroniskā formā.

- 78 Turklāt, runājot par mērķauditorijas elementu, prasītāja piedāvājums ir aprakstīts ar pozitīvāku formulējumu nekā apvienības *CLL* piedāvājums, jo vērtējuma tabulā norādīts, ka piedāvājumā mērķauditorijai tiek piemērotas līdzīgas vērtības un tas tiek izmantots konkrētu priekšmetu, kā arī kultūras un civilizācijas priekšmetu mācīšanai. Attiecībā uz satura uzbūvi prasītāja piedāvājums tiek uzskatīts par nekvalitatīvāku, jo par klātienē nodarbībām tas piedāvā “īsu, bet skaidru” satura aprakstu. Turklāt komiteja ir uzsvērusi, ka pašmācības saturs nav norādīts un tā varēja “tikai vietām” norādīt uz inovatīviem elementiem. Visbeidzot par mācību līdzekļu kvalitāti komiteja ir norādījusi, ka tā nav varējusi vērtēt hiperteksta saitēs pieejamo uzdevumu saturu. Tomēr tā ir norādījusi, ka koncepcijā ir iekļauts tādu digitālo rīku saraksts, kas sekmē pašmācību.
- 79 Tādējādi, kā izriet no šī sprieduma 75.–78. punkta, kas attiecas uz 1.1. apakškritēriju “Saturš”, ir jāatzīmē, ka komiteja ir norādījusi gan apvienības *CLL* piedāvājuma pozitīvākos aspektus, gan prasītāja piedāvājuma priekšrocības vai trūkumus.
- 80 Attiecībā uz 1.2. apakškritēriju “Pedagoģija” jāatgādina, ka prasītājs ir ieguvis 21 punktu no 30 punktiem. Tā piedāvājums tiek raksturots kā labs un atbilstošs vēlmēm. Apvienība *CLL* ir ieguvusi 27 punktus no 30 punktiem. Apvienības *CLL* piedāvājums tiek raksturots kā izcils un lielākajā daļā aspektu pārsniedz vēlmes, vienlaikus ietverot atsevišķus papildu un svarīgus aspektus.
- 81 Par pasniedzēju lomu komiteja ir norādījusi, ka apvienības *CLL* piedāvājumā viņu loma ir “īpaši” precīzi definēta un skaidra. Pasniedzēji izmantos tiešas un netiešas stratēģijas, lai palīdzētu dalībniekiem iegūt lingvistisko autonomiju. Turklāt pasniedzējs radīs atbilstošus apstākļus pārliecinošai mācību pieredzei. Attiecībā uz vērtējuma elementu komiteja ir norādījusi, ka apvienība *CLL* “ļoti profesionāli” nodrošina nepārtrauktu vērtējumu un “ļoti labi” definē vērtēšanas metodes, kas esot “ļoti” atbilstošas un pareizas.
- 82 Turklāt attiecībā uz vērtējumu komiteja ir norādījusi, ka prasītāja piedāvājumam ir tikai viens labāks aspekts, proti, tas, ka pastāvīgais vērtējums un atsauksmes (*feedback*) tā piedāvājumā “ļauj pielāgot saturu” izglītojamo “vajadzībām”, lai “vadītu un atbalstītu” motivāciju un autonomiju. Tomēr komiteja ir norādījusi, ka prasītāja piedāvājumā metodes definētas “īsi” un tās ir tikai “atbilstošas un pareizas”. Komiteja ir arī atzīmējusi, ka galīgie kopvērtējumi un mācību vērtējumu kritēriji ir iesniegti tiešsaistes versijā un tos nav iespējams vērtēt. Attiecībā uz galīgo elementu par metodoloģiju vērtējumi ir identiski, izņemot piezīmi par prasītāja piedāvājumu, ka “pretendents detalizēti apraksta mācību metodes”.
- 83 Jākonstatē – lai gan vērtējumi par 1.1. un 1.2. apakškritēriju ir īsi, vispirms, ņemot vērā šī sprieduma 65. punktā izklāstīto judikatūru, ir iespējams saprast, ka apvienības *CLL* piedāvājumam ir vairāki raksturlielumi, kas pārsniedz šī sprieduma 76. un 81. punktā izklāstītos prasītāja piedāvājuma raksturlielumus. Turpinājumā ir iespējams uzzināt prasītāja piedāvājuma kvalitātes līmeni, kas ir zemāks. Visbeidzot nevar neņemt vērā, ka dokumentu trūkums, kas attiecas uz būtisku valodas kursu elementu, proti, uzdevumiem, tiek raksturots kā prasītāja piedāvājuma trūkums, kas rada punktu zudumu. Tādējādi prasītāja arguments par to, ka nav iespējams uzzināt izraudzītā piedāvājuma salīdzinošās priekšrocības, ir jānoraida.
- 84 Šī paša iemesla dēļ jānoraida prasītāja arguments, ka Komisija neesot precīzi identificējusi konkrētu tehnisko priekšlikumu, kas attaisnotu “izcilu” vērtējumu un nošķirtu vienu piedāvājumu no otra.

85 Šajā ziņā, ņemot vērā, ka komiteja ir norādījusi, ka vairākos punktos izraudzītais piedāvājums ir kvalitatīvi pārāks, jānoraida arī prasītāja arguments, ka dokumentu trūkums esot vienīgais pamatojums, kura dēļ Komisija ir izvēlējusies apvienības *CLL* piedāvājumu.

– *Par apgalvoto Komisijas pienākumu paskaidrot dokumentu trūkuma ietekmi uz punktu atskaitīšanu*

86 Turpinājumā jāizvērtē ceturrtā pamata pirmā daļa, kas attiecas uz neiespējamību uzzināt precīzu punktu skaitu, kuri tika atskaitīti dokumentu trūkuma dēļ.

87 Šajā ziņā uzreiz ir jānoraida prasītāja norādītā atsauce uz judikatūru, kas izriet no 2019. gada 5. marta sprieduma *Yellow Window/EIGE* (T-439/17, nav publicēts, EU:T:2019:136, 73. un 74. punkts) un 2019. gada 5. marta sprieduma *Eurosupport – Fineurop support/EIGE* (T-450/17, nav publicēts, EU:T:2019:137, 49. un 50. punkts), saskaņā ar kuriem, pirmkārt, ir jābūt saistībai starp piezīmēm, kurās norādītas priekšrocības un trūkumi, un, otrkārt, piešķirtajiem punktiem, ņemot vērā šos kritērijus un apakškritērijus. Proti, šīs atsauces uz judikatūru nav atbilstošas, jo tās attiecas uz konkrētiem apstākļiem, kas atšķiras no šīs lietas. Šīs atsauces tostarp attiecas uz situāciju, kurā vērtēšanas komitejas piezīmēs nav skaidri norādīts, vai viens un tas pats trūkums ir attaisnojis punktu atskaitīšanu, ņemot vērā konkrētu kritēriju vai apakškritēriju, kā dēļ šis atskaitījums ir veikts, un tas acīmredzami šajā gadījumā tā nav, jo šajā ziņā pastāv saikne starp dokumentu trūkumu un vērtējumu.

88 Šo pašu iemeslu dēļ ir jānoraida arī prasītāja norādītā atsauce uz judikatūru, kas izriet no 2016. gada 27. aprīļa sprieduma *European Dynamics Luxembourg u.c./EUIPO* (T-556/11, EU:T:2016:248), saskaņā ar kuru saikne starp konkrētām negatīvām piezīmēm un punktu atskaitīšanu ir jāpaskaidro, ja līgumslēdzēja iestāde, pirmām kārtām, līguma noteikumos ir precizējusi piešķiršanas kritērijus un apakškritērijus, kurus tā piemēros, kā arī elementus vai aspektus, kas tiks ņemti vērā, un, otrām kārtām, konkrētus vērtējumus sasaista ar veidu, kādā piedāvājums atbilst šiem kritērijiem, apakškritērijiem vai elementiem.

89 Šī judikatūra arī vairs nav atbilstoša, jo faktiskie apstākļi, kas ir tās pamatā, atšķiras no šīs lietas apstākļiem. Šajā lietā līgumslēdzēja iestāde ir darījusi zināmus prasītājam visus tam piešķirtos punktus sadalījumā pa apakškritērijiem, kam pievienotas konkrētas piezīmes. Savukārt iepriekšējā lietā, pirmkārt, līgumslēdzēja iestāde bija piemērojusi matemātisku formulu, piešķirot punktu daļas par apakškritērijiem vai apakšpunktiem un šajā ziņā sniedzot konkrētus negatīvus vērtējumus, lai gan, otrkārt, tā nebija darījusi zināmu punktu skaitu sadalījumā pa apakškritērijiem, ko ieguvis prasītājs un izraudzītie pretendenti.

90 Šajā gadījumā, kā Komisija pamatoti norāda atbildes raksta uz repliku 56. un 57. punktā, jākonstatē, ka specifikācijās nav noteikts nekāds īpatsvars starp dažādajiem elementiem, kas ietilpst katra apakškritērija aprakstā, jo runa nav par “apakškritērijiem”, kurus paredzēts vērtēt atsevišķi, bet gan par katra apakškritērija satura aprakstu. No tā izriet, ka galu galā nav nepieciešams, lai katrai pozitīvai vai negatīvai piezīmei vērtējumā tiktu piešķirts konkrēts īpatsvars, bet drīzāk lai prasītājs varētu saprast pamatojumu, kura dēļ Komisija tā piedāvājumam ir piešķirusi punktus, ko tas saņēmis atbilstoši katram apakškritērijam, un to tas patiešām varēja izdarīt.

91 Tādējādi ir jāsecina, ka komiteja ir norādījusi izraudzītā piedāvājuma salīdzinošās priekšrocības atbilstoši katram apakškritērijam un šajā gadījumā no Komisijas nevar prasīt, lai tā katrai pozitīvai vai negatīvai piezīmei par atsevišķiem aprakstošiem apakšpunktiem piešķirtu konkrētu īpatsvaru.

– *Par apgalvoto neiespējamību Vispārējai tiesai veikt vērtējuma pārbaudi*

92 Visbeidzot ir jāanalizē prasītāja arguments, kas būtībā attiecas uz principiem, kuri izriet no šī sprieduma 88. punktā minētās judikatūras, un Spānijas Karalistes arguments, kas izklāstīts šī sprieduma 55. punktā un attiecas uz apgalvoto neiespējamību Vispārējai tiesai veikt pārbaudi, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā paredzēto efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu.

93 Pirmkārt, Spānijas Karaliste apgalvo, ka tādu šķietami neprecīzu izteikumu atkārtota un tīša izmantošana kā “atsevišķas satura daļas” vai “atsevišķi piedāvājuma elementi” un plašākā nozīmē pārāk lakonisks pamatojums padarot neiespējamu jebkādu Komisijas veiktā vērtējuma pārbaudi.

94 Šajā ziņā, ņemot vērā Savienības tiesai noteikto pienākumu pārbaudīt, vai iestāžu lēmumi nav pieņemti patvaļīgi, nepietiek vienkārši ar apgalvojumu, ka prasītājs tiesām varēja saprast, ka tā piedāvājuma daļas noraidīšana liedz tam piešķirt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības, kā būtībā apgalvo Komisija atbildē attiecībā uz pirmo pamatu. Gluži pretēji, pamatojumam ir jābūt atbilstošam un saskanīgam, lai Savienības tiesa varētu pārbaudīt tā pamatotību.

95 Vispirms jāatgādina – šī sprieduma 83. punktā ir konstatēts, ka vērtējumi nav identiski, bet ietver skaidras un nepārprotamas atšķirības, kas norāda uz izraudzītā piedāvājuma salīdzinošām priekšrocībām, neraugoties uz tā iso raksturu.

96 Turpinājumā – nebūt ne niecīgā atšķirība starp tehniskajiem piedāvājumiem piešķirto punktu skaitu, proti, 12 punktu atšķirība, arī neliecina par labu īpašam pienākumam norādīt pamatojumu, kā tas izriet no 2015. gada 17. septembra sprieduma *Ricoh Belgium/Padome* (T-691/13, nav publicēts, EU:T:2015:641, 63. punkts), un 2017. gada 14. decembra sprieduma *European Dynamics Luxembourg* un *Evropaïki Dynamiki/Parlaments* (T-164/15, nav publicēts, EU:T:2017:906, 50. punkts).

97 Visbeidzot jāatgādina arī, ka Finanšu regulas agrākajā 113. panta 2. punktā, kas atbilst Finanšu regulas pašreizējam 170. panta 3. punktam, ir prasīts, lai līgumslēdzēja iestāde noraidītajam pretendentam paziņotu patiesos tā piedāvājuma noraidīšanas iemeslus. Turklāt sniegtajam pamatojumam jāatspoguļo vērtēšanas procedūras faktiskā norise. Pamatojums, kurā nav norādīts patiesais lēmuma par piedāvājuma noraidīšanu pamats un kurš precīzi neatspoguļo noraidītā piedāvājuma vērtēšanas veidu, ir nepārskatāms un neatbilst Finanšu regulas agrākajā 113. panta 2. punktā noteiktajam pienākumam norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 10. septembris, *Evropaïki Dynamiki/Tiesa*, T-272/06, EU:T:2008:334, 42. un 43. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2015. gada 17. septembris, *Ricoh Belgium/Padome*, T-691/13, nav publicēts, EU:T:2015:641, 39. punkts).

98 Šajā ziņā prasītājs un Spānijas Karaliste nav pierādījuši, ka pamatojumā nav atspoguļota vērtēšanas procedūras faktiskā norise. Jāatgādina arī, kā konstatēts šī sprieduma 83. punktā, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverts pamatojums attiecībā uz tā faktiskā pamata identificēšanu.

- 99 Tālab prasītāja un Spānijas Karalistes arguments, ka attiecīgais pamatojums liedzot jebkādu pārbaudi tiesā, ir jānoraida.
- 100 Otrkārt, prasītājs, uzsvērdams katra apakškritērija sadalīšanu apakšpunktos un apakšdaļās, norāda, ka Komisija nevarēja vienam piedāvājuma elementam piešķirt būtiski atšķirīgu salīdzinošo īpatsvaru piedāvājumu vērtēšanā, ja šis konkrētais īpatsvars nebija norādīts specifikācijās. Prasītājs norāda, ka Komisija tādējādi esot maldinājusi pretendentu tiesisko paļāvību, jo piedāvājuma viena elementa konkrētais īpatsvars esot varējis ietekmēt piedāvājuma vērtējumu, iepriekš to nedarot zināmu minētajos dokumentos.
- 101 Vispirms uzreiz ir jānoraida prasītāja arguments par apgalvoto tiesiskās paļāvības pārkāpumu, kuram tas nesniedz nedz skaidrojumu, nedz pierādījumus.
- 102 Arī attiecībā uz jautājumu, vai Komisija kādam piedāvājuma elementam ir piešķirusi konkrētu īpatsvaru, iepriekš to nedarot zināmu specifikācijās, ir vienīgi jākonstatē, ka attiecīgajās specifikācijās nav noteikts atsevišķa apakšpunkta īpatsvars. Tālab prasītājs nevar atsaukties uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka Komisija nav paskaidrojusi, kādu īpatsvaru tā ir piešķirusi atsevišķam piedāvājuma elementam. Proti, specifikācijās paredzētajos apakšpunktos aprakstošā veidā ir vienīgi norādīti tie tehniskā priekšlikuma aspekti, kurus komiteja ir ņēmusi vērā, lai piešķirtu kopējo punktu skaitu, nevis to konkrētais īpatsvars apakškritērijā. Tādējādi arguments par pārskatāmības neesamību attiecībā uz punktu piešķiršanu apakškritēriju apakšpunktu līmenī ir jānoraida.
- 103 Tāpat, lai gan Komisija ir netieši atzinusi šīs prasītāja nostājas pamatotību, ciktāl tā ir norādījusi, ka dokumenti ir bijuši nozīmīgi, vienlaikus piebilstot, ka citos apakškritērijos dokumentu trūkumam nav bijis tādas pašas ietekmes, jāatgādina, ka saskaņā ar šī sprieduma 64. punkta minēto judikatūru nevar prasīt, lai Komisija skaidrotu, kā tā ir vērtējusi katru piedāvājuma elementu.
- 104 Tāpēc pirmais pamats un ceturtā pamata pirmā daļa, ciktāl tie attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ir jānoraida kā nepamatoti.

Par ceturtā pamata pārējām daļām, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo saikne starp vērtējumu un piešķirtajiem punktiem atbilstoši 1.1. un 1.2. apakškritērijam esot nelogiska, nesamērīga un nepārskatāma

- 105 Ciktāl ceturtā pamata pirmās daļas pārējā daļa attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, prasītājs apgalvo, ka neesot loģiskas saiknes starp vērtējumu un piešķirto punktu skaitu, ņemot vērā Komisijas veikto vērtējumu atbilstoši 1.1. un 1.2. apakškritērijam, kas lielā mērā esot pozitīvs.
- 106 Ar ceturtā pamata otro daļu prasītājs norāda, ka apgalvotā dokumentu trūkuma ietekme uz piešķirtajiem punktiem atbilstoši 1.1. un 1.2. apakškritērijam ir nesamērīga ar vērtējumā izmantoto formulējumu.
- 107 No vienas puses, prasītājs norāda, ka tā piedāvājuma vērtējums, ņemot vērā izmantoto formulējumu, par katru no četrām 1.1. apakškritērija daļām ir drīzāk pozitīvs. No otras puses, tas apgalvo, ka 22 punkti no 30 punktiem par attiecīgo apakškritēriju tikai nedaudz pārsniedz 70 % sliekšni, t.i., minimālās kvalitātes prasības, neraugoties uz ļoti pozitīvo tehniskā priekšlikuma vērtējumu, saskaņā ar kuru tehniskais priekšlikums pārsniedz minimālās prasības.

- 108 Šī atšķirība starp vērtējumu un piešķirto punktu skaitu atbilstoši šim apakškritērijam šķita attaisnota vienīgi ar dokumentu trūkumu un tā iespējamo daļējo ietekmi uz noteiktu tehnisko priekšlikumu pārbaudi. Tomēr prasītājs norāda, ka tas nevar saprast, kā dokumentu trūkums augstu kvalitāti galu galā varētu pazemināt līdz apmierinošai kvalitātei, jo dokumentu trūkums attiecas tikai uz tehniskā priekšlikuma ilustratīvajiem elementiem, kas turklāt atbilstoši divām 1.1. apakškritērija apakšdaļām tika vērtēti pozitīvi.
- 109 Pēc tam prasītājs tādu pašu analīzi sniedz attiecībā uz 1.2. apakškritēriju, kura trīs daļas arī esot vērtētas pozitīvi, jo dokumentu trūkums attiecas tikai uz vienu no šīm trim daļām. Lai gan dokumentu trūkums tehniski var ietekmēt vienu trešdaļu īpatsvara un šīs daļas vērtējums ir lielā mērā pozitīvs, tomēr piedāvājums esot ieguvis 21 punktu no 30 punktiem, kas ir minimālais sliekšnis apmierinošam tehniskajam piedāvājumam.
- 110 Ar ceturtnā pamata trešo daļu prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi pārskatāmības principu, jo līguma dokumentos netika darīta zināma konkrētā nozīme, kas piešķirta tādām kritērija elementam, kuru ietekmēja dokumentu trūkums.
- 111 Spānijas Karaliste piekrit prasītāja argumentiem par ceturtnā pamata pirmās daļas pārējo daļu, kā izklāstīts šī sprieduma 55. punktā.
- 112 Komisija apstrīd šos argumentus un lūdz ceturto pamatu noraidīt.
- 113 Šajā gadījumā vispirms ir jākonstatē, ka prasītājs ceturtnā pamata pirmo daļu, kas sākotnēji attiecās uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ir pārveidojis apgalvojumā par acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Proti, prasības pieteikumā prasītājs apgalvo, ka loģiskā saikne starp vērtējumu un piešķirto punktu skaitu nav pietiekami pamatota. Savukārt replikas rakstā tas apgalvo, ka saiknes starp vērtējumu un piešķirtajiem punktiem neloģiskums esot acīmredzama kļūda vērtējumā. Turklāt prasītājs to ir apstiprinājis tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu.
- 114 Attiecībā uz replikas rakstā izvirzītās jaunās argumentācijas par ceturtnā pamata pirmo daļu pieņemamību ir jāvērtē, vai ar to tiek papildināts pamats, kas iepriekš tieši vai netieši ir izvirzīts pieteikumā par lietas ierosināšanu un kam ar to ir cieša saikne Reglamenta 84. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar judikatūru, lai jaunu argumentu varētu uzskatīt par iepriekš izvirzīta pamata vai iebilduma papildinājumu, tam jābūt pietiekami ciešai saiknei ar prasības pieteikumā sākotnēji izvirzītajiem pamatiem vai iebildumiem, lai varētu uzskatīt, ka tas izriet no dabiskas diskusijas attīstības tiesvedībā (skat. spriedumu, 2022. gada 13. jūlijs, *Delifruit/Komisija*, T-629/20, EU:T:2022:448, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 115 Šajā gadījumā jākonstatē, ka jaunais arguments ir cieši saistīts ar ceturtnā pamata otro daļu, kas attiecas uz jautājumu par saikni starp vērtējumu un punktu piešķiršanu, kā arī plašākā nozīmē – ar trešo pamatu, kas arī attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Tādējādi tas ir jāuzskata par pieņemamu.
- 116 Attiecībā uz ceturtnā pamata pirmās daļas pamatotību jāatgādina – šī sprieduma 83. punktā ir konstatēts, ka Komisija ir izskaidrojusi gan apvienības *CLL* piedāvājuma priekšrocības un salīdzinošos raksturlielumus, gan prasītāja piedāvājuma trūkumus. Tādējādi ir konstatēts, ka dokumentu trūkums nebija vienīgais trūkums, kas attaisnoja punktu zudumu prasītāja piedāvājuma vērtējumā. Tāpēc, tā kā Komisija prasītāja piedāvājumā ir minējusi vairākus

trūkumus, punktu atskaitīšanu nevar uzskatīt par acīmredzami neatbilstošu identificētajiem trūkumiem. Tādējādi ceturtā pamata pirmā daļa, ciktāl tā attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir jānoraida.

- 117 Turklāt attiecībā uz ceturtā pamata otro un trešo daļu jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 90. punkta, ka specifikācijās nebija paredzēts konkrēts skaitlisks īpatsvars katram apakškritērijam vai apakškritērija elementam.
- 118 Proti, atsevišķam piedāvājuma elementam piešķirtais īpašais nozīmīgums un punktu piešķiršana par katru apakškritēriju vai apakškritērija elementu ietilpst Komisijas plašajā novērtējuma brīvībā. Tādējādi Vispārējā tiesa nevar pārbaudīt, kāds nozīmīgums ir piešķirts atsevišķiem apakškritērija elementiem, bet vienīgi pārbauda, vai ir konstatēta acīmredzama kļūda vērtējumā. Šajā gadījumā prasītājs nav pierādījis šādu kļūdu, jo šī sprieduma 83. un 90. punktā ir konstatēts, ka Komisijas identificētais dokumentu trūkums attiecas uz būtisku valodas kursu elementu un varēja likumīgi radīt punktu atskaitījumu, nepierādot, ka minētais punktu atskaitījums būtu acīmredzami kļūdainis. Tādējādi ir jākonstatē, ka ceturtā pamata otrā un trešā daļa ir jānoraida.
- 119 Tādējādi ceturtā pamata pārējās daļas ir jānoraida kopumā kā nepamatotas.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo ir noraidīti hiperteksta saitē pieejamie piedāvājuma elementi

- 120 Ar trešo pamatu prasītājs pārmet Komisijai, ka tā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā ir noraidījusi hiperteksta saitē pieejamos piedāvājuma elementus.
- 121 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka viņš varēja iesniegt *eSubmission* hiperteksta saitē pieejamos piedāvājuma elementus, jo, no vienas puses, attiecīgo specifikāciju noteikumos šajā ziņā nebija ietverts tiešs aizliegums, un, no otras puses, hiperteksta saišu izmantošana ļauj labāk aplūkot tehniskā priekšlikuma darbību un visas tā iespējas.
- 122 Otrkārt, ņemot vērā, ka noteikumi neesot skaidri un prasītājs esot varējis pamatoti uzskatīt, ka tiktu ņemts vērā piedāvājumā iekļautā hiperteksta saitē pieejams dokuments, prasītājs apgalvo, ka Komisijai esot bijis tam jālūdz pamatot rīcību un, ja tā uzskatītu par lietderīgu, būtu jāiesniedz papildu dokumenti.
- 123 Šajā ziņā prasītājs, pirmām kārtām, uzskata, ka risks grozīt piedāvājumu, uz kura pamata Komisija nolēma neizvērtēt noteiktus dokumentus, ir bijis hipotētisks. Prasītāja ieskatā varot tehniski pierādīt, ka dokumentos nav veikti nekādi grozījumi, jo tie visi esot bijuši pabeigti to iesniegšanas dienā. Tādējādi, lai efektīvi īstenotu savu novērtējuma brīvību, Komisijai prasītāja ieskatā bija jāpārbauda, vai strīdīgie elementi ir grozīti, vai jānoskaidro diena, kurā hiperteksta saitē pieejamais elements ir ievietots platformā, pēc analogijas ar kārtību, kas piemērojama neprecīziem vai nepilnīgiem piedāvājumiem, nevis jāpieņem, ka prasītājs ir rīkojies ļaunticīgi. Šajā ziņā prasītājs atsaucas uz judikatūru, saskaņā ar kuru līgumslēdzēja iestāde var lūgt iesniegt dokumentu, kura esamība pirms piedāvājuma iesniegšanai noteiktās dienas ir “objektīvi pārbaudāma”.
- 124 Otrām kārtām, prasītājs norāda, ka iepriekšējā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā saistībā ar valodu testu organizēšanu (atsauce HR/2020/OP/0004), kurā tas arī piedalījās un kurā prasības attiecībā uz dokumentu iesniegšanu bija formulētas identiski, piedāvājumu vērtēšanas komiteja bija akceptējusi hiperteksta saišu izmantošanu prasītāja piedāvājumā. Tā kā lēmums par

ši līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu prasītājam tika paziņots pirms dienas, kas bija noteikta piedāvājumu iesniegšanai līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, kas ir šī strīda priekšmets, prasītāja uzskata, ka tas varēja likumīgi uzskatīt, ka Komisija pieņems piedāvājumā iekļauto hiperteksta saiti. Tādējādi šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai izmantotā pretējā pieeja ir iedragājusi tā tiesisko paļāvību un bijusi patvaļīga.

- 125 Turklāt prasītājs apgalvo, ka Komisijas arguments, kurā, lai attaisnotu atsevišķu piedāvājuma elementu noraidīšanu, ir minēti noteikumi par piedāvājumu iesniegšanu, ir izvirzīts *a posteriori*, jo uz to pirmo reizi ir izdarīta atsauce 2021. gada 25. maija vēstulē.
- 126 Proti, minētais noteikums par piedāvājumu iesniegšanu, kas attiecas uz *eSubmission* lietotnes izmantošanu, funkcionējot tikai kā piedāvājumu izslēgšanas mehānisms, nevis kā dokumenti, kas ir piedāvājuma daļa. Tādējādi uz strīdīgajiem elementiem attiecas vienlīdzības principa prasības, nevis šis izslēgšanas režīms.
- 127 Lai pierādītu, ka prasītāja likumīgā kļūda ir bijusi kopīga arī citiem pretendentiem, prasītājs lūdz Vispārējo tiesu uzdot Komisijai sniegt informāciju, pirmkārt, par to, cik lielā mērā citi pretendenti 3. daļā un citās līguma daļās ir iesnieguši dokumentus, izmantojot savos piedāvājumos to pašu procedūru, un, otrkārt, kā Komisija šo kļūdu ir risinājusi šajos vērtējumos.
- 128 Lietas materiālos prasītājs ir arī iesniedzis visu hiperteksta saitē pieejamo dokumentu ekrānuzņēmumus, norādot visas to iezīmes.
- 129 Spānijas Karaliste piekrīt prasītāja argumentiem un pievieno jaunus elementus.
- 130 Pirmkārt, Spānijas Karaliste ir iesniegusi jaunus elementus, lai norādītu, ka specifikācijās neesot bijis nedz tieša, nedz netieša aizlieguma attiecībā uz hiperteksta saitēm.
- 131 Šajā ziņā, pirmām kārtām, tā kā Komisija citur specifikācijās esot paredzējusi izmantot hiperteksta saites, it īpaši attiecībā uz piekļuvi piedāvājuma parakstītājam piešķirtajam pilnvarojumam un elementiem dokumentā, kas reģistrēts ar *ISBN* kodu (*International Standard Book Number*), Spānijas Karalistes ieskatā tai esot bijis skaidri jāizslēdz to izmantošana saistībā ar dokumentu iesniegšanu *eSubmission* lietotnē.
- 132 Otrām kārtām, Spānijas Karaliste norāda, ka hiperteksta saites izmantošanu dokumentā, kas iesniegts, izmantojot *eSubmission*, nevar pielīdzināt dokumenta neiesniegšanai un to tostarp atklājot fakts, ka Komisija esot piekļuvusi hiperteksta saitēs pieejamo dokumentu saturam, lai gan tā tos ir uzskatījusi par “neiesniegtiem”.
- 133 Trešām kārtām, Spānijas Karaliste norāda, ka Komisija esot rikojusies nelogiski un pretrunā tās pašas darbībām. Vispirms Komisija gluži pašsaprotami līguma dokumentos esot iekļāvusi desmitiem hiperteksta saišu, bet esot pārsteigta, ka pretendenti izmanto tādu pašu paņēmieni. Turklāt viens no līgumslēdzējas iestādes mērķiem esot elastīgi un pastāvīgi uzlabot darba metožu pielāgošanu to mērķim, izmantojot tīklu priekšrocības. Visbeidzot, izvērtējot 1.3. apakškritēriju, Komisija pēc hipersaites izmantošanas esot labi novērtējusi platformu, lai gan šī tiešsaistes mācību platforma nebija izvietota *eSubmission* lietotnē.
- 134 Otrkārt, Spānijas Karaliste apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātās tiesības tikt uzklausi, jo tā nav lūgusi prasītājam pierādīt, ka viņš nav grozījis savu piedāvājumu, bet ir vienkārši noraidījusi konkrētos dokumentus.

- 135 Komisija apstrīd gan prasītāja, gan Spānijas Karalistes argumentus un lūdz trešo pamatu noraidīt.
- 136 Šajā ziņā jānorāda – ar trešo pamatu prasītājs būtībā apgalvo, ka tas esot varējis iesniegt noteiktus dokumentus, kas bija piedāvājuma daļa, izmantojot hiperteksta saites, un Komisijai šie dokumenti bija jāņem vērā.
- 137 Pirmkārt, ir jānosaka, vai prasītājs saskaņā ar specifikācijām varēja iesniegt noteiktas piedāvājuma daļas, izmantojot hiperteksta saites, kas veda uz pretendenta kontrolē esošā tīmekļvietnē pieejamu dokumentu.
- 138 Specifikāciju 79. lappusē ir noteikts, ka “piedāvājumi ir jāiesniedz, izmantojot *eSubmission* lietotni, ievērojot uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus un *eSubmission* sistēmas praktiskajās vadlīnijās norādītās instrukcijas”. Tajās ir arī norādīts, ka tehniskajā piedāvājumā “ir jāiesniedz visa nepieciešamā informācija”, lai vērtētu atbilstību specifikācijām un piešķiršanas kritērijiem.
- 139 Tas, ka līgumslēdzēja iestāde izmanto darbības vārdu “iesniegt” un frāzi “izmantojot lietotni”, gan no teksta, gan konteksta viedokļa nozīmē, ka “piedāvājums” ir tieši lejupielādējams *eSubmission* platformā un tikai tie dokumenti, ar kuriem ir veiktas šādas manipulācijas, ir minētā piedāvājuma daļa. No tā izriet, ka prasītāja piedāvājumā norādītās hiperteksta saites nevar atļaut, jo tādējādi netiek ievērota iepriekš minētā specifikācijās noteiktā prasība. Tāpēc Komisijai nevar pārnest, ka tā nav ņēmusi vērā dokumentus, kas iegūti no attiecīgajām hiperteksta saitēm.
- 140 Būtu jāprecizē, ka šī pieeja atbilst *eSubmission* lietotnes mērķim atvieglot piedāvājumu iesniegšanu, izmantojot drošu lietotni.
- 141 Iesniegšana, izmantojot šo drošo lietotni, nodrošina arī atbilstību Finanšu regulas 160. panta 1. punktā noteiktajam vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principam, jo tā garantē, ka līgumslēdzēja iestāde saglabā kontroli pār tai iesniegtajiem dokumentiem. Tādējādi tiek novērsts jebkāds risks, ka dokumentus, kuri pieejami tikai hiperteksta saitē un nav lejupielādēti tieši *eSubmission* lietotnē, varētu grozīt.
- 142 Šajā kontekstā jānorāda, ka pietiekami informēts un samērā rūpīgs pretendents var zināt, ka tam ir pienākums iesniegt piedāvājumu noteiktajā termiņā un pēc šī termiņa beigām to vairs nevar grozīt. Tādējādi šāds pretendents no konkrētajām specifikācijām nevar secināt, ka būtu pieļaujams tā piedāvājumā iekļaut hiperteksta saites, kas ved uz tā kontrolē esošā tīmekļvietnē pieejamu dokumentu. Proti, specifikācijās šāda rīcība nav atļauta, un tā arī negarantē, ka attiecīgos dokumentus pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām nevar grozīt.
- 143 Turklāt, tā kā hiperteksta saišu iekļaušana prasītāja piedāvājumā nebija atļauta, Komisijai nebija nedz jāpārbauda, vai konkrētie dokumenti ir grozīti, nedz tie jāpieņem.
- 144 Katrā ziņā jānorāda, ka šie dokumenti atradās tīmekļvietnē pretendenta kontrolē un prasītāja iesniegtie pierādījumi ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka konkrētie dokumenti nav grozīti, nevis uz faktu, ka tos nevarēja grozīt. It īpaši nedz prasītāja iesniegtie apliecinājumi vai ekrānuzņēmumi par dokumentu iezīmēm, nedz arī iespēja ņemt vērā Spānijas Karalistes procesuālajos rakstos norādīto apliecinājumu nevar pierādīt, ka konkrētie dokumenti bijuši Komisijas kontrolē un tādējādi tos nevarēja grozīt. Tas pats attiecas uz prasītāja IT speciālista uzstāšanos tiesas sēdē, kurā viņš arī uzsvēra, ka šos dokumentus varēja grozīt, bet jebkurš grozījums būtu atstājis pēdas tā IT sistēmā.

- 145 Turklāt attiecībā uz Spānijas Karalistes argumentu, kurš izklāstīts šī sprieduma 133. punktā un saskaņā ar kuru Komisija esot rīkojusies nelogiski un pretrunā savām darbībām, ir jānorāda – ņemot vērā to, ka prasītājs ir saņēmis maksimālo punktu skaitu atbilstoši 1.3. apakškritēriem, apgalvotajai Komisijas kļūdai šajā gadījumā nevar būt nekādas nozīmes. Turklāt ir jākonstatē, ka prasītājs nav apstrīdējis šo apakškritēriju. Tādējādi šis arguments ir jānoraida.
- 146 Otrkārt, šī sprieduma 143. punktā minēto secinājumu nevar atspēkot ar prasītāja argumentu, ka runa esot par “objektīvi pārbaudāmu” dokumentu un ka Komisijai tārad esot bijis viņam jālūdz no jauna iesniegt hiperteksta saitēs pieejamos dokumentus.
- 147 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāja minētajā 2013. gada 10. oktobra spriedumā *Manova* (C-336/12, EU:C:2013:647) ir atsauce uz iespēju labot vai papildināt piedāvājumu, lai vienkārši precizētu vai novērstu acīmredzamas pārrakstīšanās kļūdas. Šajā gadījumā runa nav par dokumentu precizēšanu vai labošanu, bet gan par tādu dokumentu jaunu iesniegšanu, kurus tikmēr varēja grozīt. No judikatūras it īpaši izriet, ka pretendents vispār nevar lūgt iesniegt dokumentus, kas bija jāiesniedz atbilstoši specifikācijām, ja tas nav izdarīts termiņā, kurš noteikts piedāvājumu iesniegšanai (spriedums, 2017. gada 11. maijs, *Archus* un *Gama*, C-131/16, EU:C:2017:358, 36. punkts). Tādējādi, ņemot vērā šo judikatūru, Komisijai nebija jālūdz prasītājam no jauna iesniegt dokumentus, kas bija pieejami hiperteksta saitēs.
- 148 Treškārt, ir jāanalizē prasītāja argumenti par tā tiesiskās palāvības pārkāpumu. Vispirms – prasītājs nav pierādījis tāda atbilstoša Komisijas apliecinājuma esamību, kurš ļautu izmantot hiperteksta saites. Katrā ziņā saimnieciskās darbības subjekts nevar atsaukties uz tiesiskās palāvības principu, ja sniegtie apliecinājumi neatbilst piemērojamām tiesību normām (skat. spriedumu, 2015. gada 7. oktobris, *Accorinti* u.c./ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, 75. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2017. gada 24. janvāris, *Nausicaa Anadyomène* un *Banque d'escompte*/ECB, T-749/15, nav publicēts, EU:T:2017:21, 81. punkts). Tādējādi prasītāja argumenti par tā tiesiskās palāvības pārkāpumu ir jānoraida.
- 149 Ceturtkārt, par apgalvoto Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto tiesību tikt uzklautam pārkāpumu, uz ko iestāšanās rakstā norādījusi Spānijas Karaliste, ir jāatzīmē, ka Harta attiecas arī uz līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūram (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *Kamino International Logistics* un *Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 28.–31. punkts). Proti, pretendents ir jādod iespēja atbilstoši darīt zināmu tā nostāju par elementiem, uz kuriem administrācija domā balstīt savu lēmumu. Šīs tiesības tiek nodrošinātas tā piedāvājuma iesniegšanas brīdī, kā arī dodot iespēju pretendents lūgt precizējumus par specifikāciju noteikumiem. Tādējādi fakts, ka pēc piedāvājumu vērtēšanas nav paredzēts neviens vēlāks posms papildu skaidrojumu sniegšanai, nevar būt Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums. Tādējādi arguments par tiesību tikt uzklautam pārkāpumu ir jānoraida.
- 150 Turklāt, kā izklāstīts šī sprieduma 127. punktā, prasītājs ir lūdzis Vispārējo tiesu noteikt pierādījumu savākšanas pasākumu. Tomēr šis pieteikums nav jāapmierina, jo tas nav nepieciešams strīda atrisināšanai atbilstoši Reglamenta 92. panta 3. punktam, kā tostarp izriet no [šī sprieduma] 139.–142. punkta. Savukārt attiecībā uz Spānijas Karalistes iesniegto pieteikumu pierādījumu savākšanas pasākumam jānorāda, ka atbilstoši Reglamenta 88. pantam Spānijas Karaliste, kas ir persona, kas iestājusies lietā, šādu pieteikumu nevar iesniegt, jo to var darīt tikai puses. Tālab šis lūgums nav jāapmierina.
- 151 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida kopumā kā nepamatots.

Par otro pamatu, kas attiecas uz Finanšu regulas 167. panta 4. punkta pārkāpumu

- 152 Ar otro pamatu prasītājs pārmet Komisijai, ka tā esot pārkāpusi Finanšu regulas 167. panta 4. punktu, jo tā nav salīdzinājusi apvienības *CLL* piedāvājumus, kas iesniegti atsevišķi noteiktās daļās, ar konkurējošiem piedāvājumiem atbilstoši kvalitātes kritērijiem, proti, salīdzinot to tehniskos piedāvājumus. Tādējādi Komisija neesot efektīvi izmantojusi savu novērtējuma brīvību.
- 153 Šajā ziņā prasītājs norāda, ka šajā gadījumā nav nekādas atšķirības starp apvienības *CLL* piedāvājuma 3. daļas un 4. daļas raksturlielumu vērtējumu, lai gan pirmā minētā daļa attiecas uz spāņu valodu un otrā – uz franču valodu, jo šie vērtējumi atbilstoši visiem kritērijiem ir pilnīgi identiski līdz pat pēdējam vārdam un punktam. Prasītājs apgalvo, ka Komisija neesot salīdzinājusi apvienības *CLL* piedāvājuma objektīvos raksturlielumus vai vērtības ar konkurējošo piedāvājumu raksturlielumiem vai vērtībām, it īpaši prasītāja piedāvājumu, lai noteiktu tā salīdzinošos raksturlielumus un priekšrocības, un ka tā nav paskaidrojusi, kādā veidā apvienības *CLL* piedāvājums bijis labāks nekā prasītāja piedāvājums.
- 154 [Labots ar 2023. gada 30. novembra rīkojumu] Prasītājs apgalvo, ka šis pienākums savstarpēji salīdzināt tehniskos piedāvājumus, kas iesniegti atsevišķā daļā, izriet, pirmkārt, no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.) 90. apsvēruma un, otrkārt, no specifikāciju 4.2. panta, saskaņā ar kuru tehniskie piedāvājumi ir jāiesniedz individuāli katrā daļā un, ja piedāvājums tiek iesniegts vairākās daļās, vērtēšana tiek veikta atsevišķi. Turklāt Komisijas pieeja esot faktiski izslēgusi piedāvājumus no konkurences tvēruma. Visbeidzot prasītājs atsauca uz judikatūru, saskaņā ar kuru ir nepieciešams efektīvs piedāvājumu salīdzinājums.
- 155 Prasītājs apgalvo, ka, ņemot vērā šo pienākumu, apvienības *CLL* piedāvājuma salīdzinošai vērtībai atsevišķās daļās katrā ziņā būtu jābūt atšķirīgai. Proti, ņemot vērā, ka pirmajā posmā katrs apvienības *CLL* tehniskais piedāvājums ir vērtēts katrā daļā atsevišķi un otrajā posmā prasītāja piedāvājums 3. daļā ir bijis atšķirīgs no citās daļās iesniegtajiem, apvienības *CLL* piedāvājuma vērtējumam un punktu skaitam, kas izriet no salīdzinājuma ar citiem piedāvājumiem katrā daļā, tādējādi būtu jābūt atšķirīgam katrā daļā. Katrā ziņā arī vērtējumam būtu jāmainās, jo komiteja katrai daļai esot cita.
- 156 Šajā ziņā prasītājs apstrīd argumentu, ar kuru Komisija ir aizstāvējusi apvienības *CLL* piedāvājuma vērtēšanas vienvērtīgumu, lai izslēgtu sava lēmuma patvaļu. Šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka runa esot par komitejas darba sagrozīšanu un tālab par novirzi.
- 157 Šajā ziņā prasītājs lūdz Vispārējo tiesu uzdot Komisijai izsniegt, pirmkārt, komitejas noteikto metodoloģiju piedāvājumu vērtēšanai un, otrkārt, tās dalībnieku veiktos apvienības *CLL* piedāvājuma un prasītāja piedāvājuma vērtējumus visās daļās.
- 158 Spānijas Karaliste piekrīt prasītāja argumentiem. Turklāt tā izvirza arī argumentus par piedāvājumu salīdzinošo pārbaudi, bet attiecībā uz Komisijas izmantoto vērtēšanas metodoloģiju prasītāja piedāvājuma 1.1., 1.3. un 2.3. apakškritērija vērtēšanā. Minētā metodoloģija atšķiroties no tās, kas izmantota attiecībā uz citiem apakškritērijiem, no vienas puses, un to pašu 1.1., 1.2. un 2.3. apakškritēriju vērtēšanā attiecībā uz apvienības *CLL* piedāvājumu, no otras puses.

- 159 Šajā ziņā Spānijas Karaliste apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi diskriminācijas aizlieguma un labas pārvaldības principu. Spānijas Karalistes ieskatā Komisija, pirmkārt, esot negatīvi vērtējusi noteiktus prasītāja piedāvājuma satura elementus, neizvērtējama šos pašus elementus apvienības *CLL* piedāvājumā, un, otrkārt, pozitīvi vērtējusi noteiktus apvienības *CLL* piedāvājuma aspektus, nevērtējama šos pašus aspektus, kas minēti arī prasītāja piedāvājumā.
- 160 Tādējādi atbilstoši Reglamenta 85. pantam kopsakarā ar šī paša reglamenta 88. panta 2. punktu Spānijas Karaliste lūdz Vispārējo tiesu uzdot Komisijai izsniegt kā pierādījumu apvienības *CLL* piedāvājuma kvalitātes vērtējumam atbilstošā dokumenta, kas pievienots kā prasības pieteikuma A.22. pielikums, 1.1. un 1.2. apakškritērija pilnīgu vērtējumu, lai pierādītu, ka Komisija ir vērtējusi apvienības *CLL* iesniegtos konkrētos digitālos rīkus, bet nav vērtējusi prasītāja iesniegtos digitālos rīkus.
- 161 Komisija apstrīd gan prasītāja, gan Spānijas Karalistes argumentus un lūdz otro pamatu noraidīt.
- 162 Šajā ziņā jānorāda – ar otro pamatu prasītājs būtībā apgalvo, ka Komisija neesot izpildījusi pienākumu salīdzināt apvienības *CLL* un tā tehnisko piedāvājumu, un Spānijas Karaliste apgalvo, ka Komisija neesot izmantojusi vienu un to pašu metodoloģiju noteiktu prasītāja un apvienības *CLL* piedāvājuma apakškritēriju vērtēšanā.
- 163 Tādējādi, pirmkārt, ir jānosaka, vai līgumslēdzēja iestāde ir pārkāpusi Finanšu regulas 167. panta 4. punktu, jo būtībā šķiet, ka tā ir salīdzinājusi piedāvājumus vienu ar otru, balstoties uz to kopējo punktu skaitu, kas atspoguļo jēdzienu “labākā kvalitātes un cenas attiecība”.
- 164 Vispirms jākonstatē: no Finanšu regulas 167. panta 4. punkta formulējuma izriet, ka līgumslēdzēja iestāde nosaka ekonomiski visizdevīgāko piedāvājumu, it īpaši – salīdzinot attiecīgo piedāvājumu kvalitātes un cenas attiecību. Šis salīdzinājums nozīmē, ka ir jāsalīdzina piedāvājumu tehniskās īpašības, ņemot vērā specifikācijās ietvertos kritērijus.
- 165 Šajā gadījumā nekas neļauj uzskatīt, ka Komisija nebūtu izpildījusi prasību identificēt “ekonomiski visizdevīgāko” piedāvājumu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas nodrošina pārskatāmības, diskriminācijas aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu, lai nodrošinātu piedāvājumu salīdzinošās vērtības objektīvu salīdzināšanu. Komiteja apvienības *CLL* piedāvājumu ir vērtējusi, ņemot vērā specifikācijās norādītos tehniskos piešķiršanas kritērijus, līdzīgi kā tā ir vērtējusi prasītāja piedāvājumu.
- 166 Šajā ziņā jānorāda – pretēji prasītāja apgalvotajam, ka 3. un 4. daļas vērtējumi bija vienvērtīgi, fakts, ka tabulās divās dažādās daļās (franču un spāņu valoda) ir vienādi vērtējumi, nav nekāds pierādījums tam, ka Komisija abās daļās nav salīdzinājusi izraudzītā piedāvājuma un konkurējošo piedāvājumu objektīvos raksturlielumus vai vērtības. Komitejas vērtējumu līdzību abās šajās daļās var izskaidrot ar faktu, ka runa ir par daļām, kas attiecas uz vienu un tā paša veida pakalpojumu līgumu, un apvienības *CLL* piedāvāto pakalpojumu saturs abās daļās var būt identisks.
- 167 Turklāt šī sprieduma 83. punktā ir konstatēts, ka konkurējošo piedāvājumu tehniskajiem piedāvājumiem bija zināmas atšķirības, tālab tiem varēja būt atšķirīgs vērtējums attiecībā uz to spēju sasniegt labāko kvalitātes un cenas attiecību.
- 168 No tā izriet, ka Komisijai nevar pārnest, ka, pirmām kārtām, tā nav salīdzinājusi tehniskos priekšlikumus un, otrām kārtām, piedāvājumu salīdzināšanā nav ievērojusi Finanšu regulas 167. panta 4. punkta prasības.

- 169 Otrkārt, ir jāanalizē Spānijas Karalistes argumenti par apgalvoto atšķirīgo attieksmi pret prasītāju un apvienību *CLL*, piemērojot to piedāvājumu vērtēšanas metodoloģiju.
- 170 Atgādinot, ka vērtēšanas tabulā nav jābūt izsmeļošam pārskatam par katru tehniskā piedāvājuma niansi, ko komiteja ir ņēmusi vērā, ir jāanalizē, vai Komisija ir diskriminējoši vērtējusi apvienības *CLL* un prasītāja piedāvājumu.
- 171 Pirmām kārtām, Spānijas Karaliste norāda, ka attiecībā uz uzdevumu satura vērtēšanu atbilstoši 1.1. apakškritērijam Komisija nav vērtējusi apvienības *CLL* piedāvājumā iekļauto uzdevumu saturu, bet ir vērtējusi tikai šī satura secību, norādot, ka tiem piešķirtie resursi atbilst līgumslēdzējas iestādes vēlmēm. Turklāt attiecībā uz prasītāja piedāvājumu Komisijai esot bijis jāvērtē uzdevumu saturs, bet galu galā tā esot konstatējusi, ka tā nevar vērtēt uzdevumus tiešsaistē riska dēļ, ka tie varētu tikt grozīti, un esot vienīgi norādījusi, ka pastāv atbilstošs dažādu veidu resursu apraksts, nevērtējuma, vai tie atbilst līgumslēdzējas iestādes vēlmēm.
- 172 Šajā ziņā jākonstatē, ka abu konkrēto piedāvājumu vērtēšanā Komisija ir ievērojusi gan vienlīdzīgas attieksmes, gan diskriminācijas aizlieguma principu. Proti, no vienas puses, tā ir vērtējusi apvienības *CLL* piedāvājumā iekļautos mācību materiālus, un, no otras puses, tā nav varējusi vērtēt prasītāja piedāvājumā iekļauto mācību materiālu saturu, jo konkrētais saturs tai bija pieejams vienīgi hiperteksta saitē uz tīmekļvietni, ko kontrolē prasītājs, un tas radīja risku, ka piedāvājumu varētu grozīt. Tālab runa nav par divām salīdzināmām situācijām, pret kurām būtu jāizturas vienādi.
- 173 Turklāt Komisija neesot veikusi arī īpašu apvienības *CLL* piedāvājuma pašmācības satura vērtējumu, lai gan attiecībā uz prasītāja piedāvājumu Komisija esot norādījusi, ka pašmācības saturs nav precizēts.
- 174 Šajā ziņā jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 165.–168. punktā, ka tehniskie piedāvājumi ir salīdzināti ar specifikācijām un Komisija ir salīdzinājusi tehniskos piedāvājumus. Šajā ziņā Komisija faktiski ir konstatējusi, ka prasītāja piedāvājumā saistībā ar pašmācību ir trūkumi. Šajā gadījumā jākonstatē, ka piedāvājums ir vērtēts kā tāds, kuram ir zemāka kvalitāte nekā apvienības *CLL* piedāvājumam, jo tajā nebija konkretizēta pašmācība. No tā izriet, ka šajā ziņā Komisija nav pārkāpusi Finanšu regulas 167. panta 4. punktu.
- 175 Turklāt Spānijas Karaliste apgalvo, ka 1.2. apakškritērija kontekstā Komisija neesot sniegusi konkrētu vērtējumu par apvienības *CLL* piedāvājumā iekļautajiem galīgajiem kopvērtējumiem un mācību vērtējumu kritērijiem, turpretī attiecībā uz prasītāja piedāvājumu tā esot izteikusi negatīvu vērtējumu tāpēc, ka tā nevarēja vērtēt tos pašus aspektus, jo tie bija pieejami hiperteksta saitēs.
- 176 Šajā ziņā jāatgādina – ciktāl vienā no konkrētajiem piedāvājumiem bija atsevišķi elementi, kuru otrā nebija, Komisija abus piedāvājumus nav vērtējusi diskriminējoši, jo, no vienas puses, Komisija ir norādījusi uz šo trūkumu prasītāja piedāvājumā un, no otras puses, tā nav sniegusi konkrētākas piezīmes par tiem pašiem aspektiem apvienības *CLL* piedāvājumā.
- 177 Otrām kārtām, Spānijas Karaliste apgalvo, ka Komisija, vērtējot 1.2. apakškritēriju, ir vērtējusi prasītāja piedāvājumā iekļautās mācību metodes, lai gan, vērtējot apvienības *CLL* piedāvājumu, tieši šādu vērtējumu neesot veikusi.

- 178 Šim argumentam nevar piekrist, jo īstenībā tas nozīmētu vēl labvēlīgāku attieksmi pret prasītāju, un attiecībā uz tā piedāvājumu ir pozitīva piezīme. Tādējādi ir jākonstatē, ka nav bijis diskriminējošas attieksmes.
- 179 Trešām kārtām, vērtējot 1.1. apakškritēriju, kas attiecas uz aktivitātēm un digitālajiem resursiem, Komisija esot minējusi un vērtējusi apvienības CLL piedāvājumā iekļautos digitālos rīkus, apgalvojot, ka mācību resursi atbilst līgumslēdzēja iestādes vēlmēm. Savukārt, vērtējot prasītāja piedāvājumu, tā esot vienīgi norādījusi, ka piedāvājumā ir iekļauts saraksts ar daudziem citiem digitālajiem rīkiem, kas sekmē pašmācību, tos nedz minot, nedz vērtējot.
- 180 Šajā ziņā jākonstatē, ka Komisijas apgalvojums par digitālajiem rīkiem prasītāja piedāvājumā īstenībā ir pozitīva piezīme, kas ir līdzvērtīga apgalvojumam par apvienības CLL piedāvājumu. Tādējādi nav bijis diskriminējošas attieksmes.
- 181 Ceturtām kārtām, attiecībā uz 1.1. apakškritērijā paredzēto satura uzbūvi Spānijas Karaliste ir norādījusi, ka Komisija apvienības CLL piedāvājumu ir aprakstījusi kā detalizētu un tādu, kam ir ļoti skaidra struktūra, bet 1.1. apakškritērija kvalitatīvajā vērtējumā attiecībā uz prasītāja piedāvājumu, kurā arī ir iekļauta šāda programma, neesot ietverta nedz norāde, nedz vērtējums par minēto kursu programmu.
- 182 Šajā ziņā jānorāda, ka attiecībā uz prasītāja piedāvājumu un pretēji tam, ko apgalvo Spānijas Karaliste, Komisija ir pareizi atzīmējusi, ka tas piedāvā īsu, bet skaidru kursu satura aprakstu, un tā ir negatīvāka piezīme nekā par apvienības CLL piedāvājumu. Tādējādi ir jākonstatē, ka Komisija ir pareizi vērtējusi abus piedāvājumus.
- 183 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka nav bijis dažādas attieksmes pret abiem konkrētajiem piedāvājumiem, jo Spānijas Karalistes norādītās atšķirības atspoguļo atšķirīgo, kas pastāv starp minētajiem piedāvājumiem.
- 184 Turklāt jānorāda, ka prasītājs ir lūdzis Vispārējo tiesu veikt pierādījumu savākšanas pasākumu. Tomēr šis pieteikums nav jāapmierina, jo tas nav nepieciešams strīda atrisināšanai atbilstoši Reglamenta 92. panta 3. punktam, kā tas tostarp izriet no šī sprieduma 168.–183. punkta. Savukārt attiecībā uz Spānijas Karalistes iesniegto pieteikumu pierādījumu savākšanas pasākumam jānorāda, ka atbilstoši Reglamenta 88. pantam Spānijas Karaliste, kas ir persona, kas iestājusies lietā, šādu pieteikumu nevar iesniegt, jo to var darīt tikai puses. Tādējādi šis lūgums nav jāapmierina.
- 185 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas attiecas uz publiskā iepirkuma tiesību pamatprincipu pārkāpumu

- 186 Ar piekto pamatu prasītājs apgalvo, ka Komisija, piešķirdama visas valodu mācību līguma daļas vienam pakalpojumu sniedzējam, proti, apvienībai CLL, neesot ievērojusi tiesiskā regulējuma par publiskajiem iepirkumiem mērķi nodrošināt līgumu pieejamību iespējami vairāk konkurentiem un mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi šiem līgumiem.
- 187 Prasītājs atgādina, ka no Vispārējās tiesas un Tiesas judikatūras izriet – līgumslēdzēja iestāde nedrīkst mākslīgi sašaurināt konkurenci. Runa esot par juridisku pienākumu, kas izriet no vispārējiem tiesību principiem, kuriem tā ir pakļauta.

- 188 Proti, tas apgalvo, ka novērtējuma brīvība ir izmantota tieši, lai visas līguma daļas piešķirtu apvienībai *CLL*.
- 189 Pirmkārt, prasītājs atkārtoti otrajā pamatā izvirzīto argumentu, ka Komisija, apiedama publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, neesot nodrošinājusi apvienības *CLL* piedāvājumu un konkurējošo piedāvājumu salīdzināšanas procesu.
- 190 Otrkārt, tas apgalvo, ka Komisijas netaisnīgā prakse sniegt vienveidīgu un gandrīz identisku apvienības *CLL* piedāvājumu vērtējumu, piešķirot maksimālo īpatsvaru divām trešdaļām kritēriju, gluži pretēji, norāda uz novērtējuma brīvības neizmantošanu vai pat uz kvalitātes kritēriju nozīmes samazināšanu.
- 191 Turklāt prasītājs apgalvo, ka Komisijas prakse pašlaik esot novērst līgumu sadalīšanu daļās un, ja tie ir sadalīti, piešķirt visas daļas vienam subjektam. Tas it īpaši vērš uzmanību uz iepirkumiem attiecībā uz valodu testu organizēšanas pakalpojumiem, kas ir piešķirti vienam saimnieciskās darbības subjektam, attiecībā uz attālinātiem valodu testu organizēšanu pakalpojumiem, kas bija iekļauti vienā daļā, un attiecībā uz tiešsaistes lingvistiskajiem atbalsta pakalpojumiem *Erasmus+* programmā, kas arī nebija sadalīti atsevišķās daļās pa valodām. Ņemot vērā šīs norādes, prasītājs apgalvo, ka Komisija patlaban tiecoties centralizēt vajadzību nodrošināšanu valodu jomā, izmantojot vienu pakalpojumu sniedzēju.
- 192 No procesuālā viedokļa Spānijas Karaliste atbalsta šo prasītāja izvirzīto pamatu.
- 193 Spānijas Karaliste it īpaši uzskata, ka Hartas 41. pantā nostiprinātais labas pārvaldības princips, kā arī vispārējais pārskatāmības un objektivitātes princips attiecībā uz piedāvājumu vērtēšanu publiskā iepirkuma procedūrā paredz, ka vērtēšana, kurai ir nepieciešami novērtējoši spriedumi, jāveic pirms vērtējumiem, kas ir matemātiskas formulas piemērošanas rezultāts, un atsevišķi no tiem.
- 194 Šajā ziņā Spānijas Karalistes ieskatā, vienlaikus veicot vērtēšanu, kurai ir nepieciešami novērtējoši spriedumi (tehniskā piedāvājuma vērtēšana), un automātisku vērtēšanu (ekonomiskā piedāvājuma vērtēšana), Komisijas īstenotā vērtēšanas procedūra vismaz šķietami ļauj līgumslēdzējai iestādei mēģināt, kaut neapzināti, pielāgot no novērtējošiem spriedumiem atkarīgo vērtējumu, lai padarītu to izšķirošu.
- 195 Tādējādi, tā kā nav garantiju, ka tehniskais piedāvājums ir vērtēts pirms un atsevišķi no ekonomiskā piedāvājuma, un Komisija sīki neprecizē katra apakškritērija elementa īpatsvaru, Spānijas Karalistes ieskatā līgumslēdzēju iestādi joprojām var turēt aizdomās, ka tā ir devusi priekšroku, kaut neapzināti, visdārgākajam piedāvājumam, lai arī tikai vispārēja aizsprieduma dēļ, saskaņā ar kuru labākas kvalitātes produktiem parasti ir augstāka cena.
- 196 Savukārt Komisija apstrīd prasītāja un Spānijas Karalistes argumentus un lūdz piekto pamatu noraidīt.
- 197 Šajā ziņā jānorāda, ka ar piekto pamatu prasītājs būtībā apgalvo, ka Komisija, piešķirdama visas valodu mācību līguma daļas vienam pakalpojumu sniedzējam, proti, apvienībai *CLL*, esot nepareizi īstenojusi praksi, kuras dēļ tā nav ievērojusi publiskā iepirkuma tiesiskajā regulējumā izvirzīto mērķi, proti, Savienības iestāžu līgumu pieejamību iespējami vairāk konkurentiem.

- 198 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lēmums ir spēkā neesošs pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, izrādās, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis iestādes apgalvotos, vai lai izvairītos no līgumā īpaši paredzētas procedūras, lai nodrošinātos pret attiecīgā gadījuma apstākļiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 15. maijs, Spānija/Padome, C-442/04, EU:C:2008:276, 49. punkts un tajā minētā judikatūra; 1999. gada 8. jūlijs, *Vlaamse Televisie Maatschappij*/Komisija, T-266/97, EU:T:1999:144, 131. punkts, un 2004. gada 13. janvāris, *Thermenhotel Stoiser Franz u.c.*/Komisija, T-158/99, EU:T:2004:2, 164. punkts).
- 199 Šajā gadījumā tas tā nav.
- 200 Pirmkārt, par iepirkuma procedūru mērķi jāatgādina, ka atbilstoši Finanšu regulas 160. panta 2. punktam par visiem līgumiem konkursu rīko, nodrošinot pēc iespējas lielāku konkurenci.
- 201 Līdzīgi vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips, kura mērķis ir veicināt veselīgas un efektīvas konkurences attīstību starp uzņēmumiem, kas piedalās publiskajā iepirkumā, paredz, ka visiem pretendentiem ir vienādas iespējas, formulējot savu piedāvājumu noteikumus, un tādējādi tas nozīmē, ka visu konkurentu piedāvājumi ir pakļauti vienādiem nosacījumiem (spriedums, 2004. gada 29. aprīlis, Komisija/*CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, EU:C:2004:236, 110. punkts).
- 202 Ņemot vērā šos apsvērumus, līgumslēdzējai iestādei nevar liegt piešķirt visas publiskā iepirkuma līguma daļas vienam un tam pašam pretendētājam ar nosacījumu, ka tā piedāvājumi ir bijuši saimnieciski visizdevīgākie salīdzinājumā ar visu pārējo pretendentu piedāvājumiem un ir ievērots vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips, lai nodrošinātu veselīgu un efektīvu konkurenci starp minētā līguma dalībniekiem.
- 203 Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas varētu pamatot tā argumentāciju, saskaņā ar kuru attiecīgās iepirkuma procedūras mērķis nav sasniegts.
- 204 Otrkārt, no lietas materiāliem nekādi neizriet, ka Komisijai būtu bijis cits mērķis, nevis izvērtēt abus piedāvājumus atbilstoši pilnvarām, kas tai šajā ziņā ir piešķirtas. Prasītājs nav sniedzis arī nekādus konkrētus pierādījumus par to, ka Komisija būtu izrādījusi labvēlību.
- 205 Treškārt, ir jānoraida arī prasītāja arguments, ka kvalitātes kritērijiem esot tikusi “samazināta nozīme”. Nevar izteikt pieņemumu par līgumslēdzēja iestādes ļaunticību attiecībā uz piedāvājuma vērtēšanu, ja šajā ziņā nav iesniegti nekādi pierādījumi.
- 206 Ceturtkārt, no citām iepirkuma procedūrām izrietošām un prasītāja iesniegtām norādēm šajā strīdā acīmredzami nav nozīmes, jo katrai procedūrai ir atšķirīgas iezīmes.
- 207 Šajā pamatā Spānijas Karaliste apgalvo, ka Hartas 41. pantā nostiprinātais labas pārvaldības princips paredz, lai tehniskā piedāvājuma kvalitātes vērtējums tiktu veikts pirms cenas vērtējuma, jo pretējā gadījumā līgumslēdzēju iestādi joprojām varētu turēt aizdomās par to, ka tā ir devusi priekšroku visdārgākajam piedāvājumam.
- 208 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jākonstatē, ka Spānijas Karaliste nav sniegusi nevienu pierādījumu vai norādi, kas ļautu konstatēt, ka Komisija vispirms būtu vērtējusi cenu un pēc tam piedāvājumu kvalitāti, lai visbeidzot dotu priekšroku apvienības *CLL* piedāvājumam. Otrām kārtām, pienākums pirms cenas vērtēšanas vērtēt tehniskā piedāvājuma kvalitāti neizriet nedz no Finanšu

regulas tiesību normām, nedz no judikatūras. Trešām kārtām, Spānijas Karaliste nav sniegusi nevienu atbilstošu pierādījumu, ka piedāvājumu nevērtēšana divos posmos būtu izraisījusi vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpumu.

- 209 Arī arguments par Hartas 41. panta pārkāpumu ir jānoraida. Šajā ziņā jāatgādina, ka objektivitātes prasība šīs tiesību normas izpratnē aptver divus aspektus. No vienas puses, tā attiecas uz iestādes locekļu subjektīvo objektivitāti tādā nozīmē, ka neviens attiecīgās iestādes loceklis nedrīkst izrādīt personīgo nostāju vai aizspriedumus, un šī objektivitāte tiek prezumēta, kamēr nav pierādīts pretējais, un, no otras puses, uz objektīvo objektivitāti tādā nozīmē, ka šai iestādei ir jāsniedz pietiekamas garantijas, lai šajā ziņā novērstu jebkādas pamatotas šaubas (pēc analogijas skat. spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 54. punkts, un 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler/Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 155. punkts). Šajā gadījumā jākonstatē, ka, pirmām kārtām, Spānijas Karaliste nav atsaukusies uz komitejas locekļu subjektīvo neobjektivitāti un, otram kārtām, nav pierādījusi, ka pienākuma vērtēt tehniskā piedāvājuma kvalitāti pirms cenas vērtēšanas neizpilde, ko turklāt nav paredzējis Savienības likumdevējs, šajā lietā ir novedusi pie vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma. Tādējādi ir jākonstatē, ka Spānijas Karaliste šajā ziņā nav spējusi pierādīt pamatotas šaubas.
- 210 Tāpēc arī piektais pamats ir jānoraida kā nepamatots.
- 211 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, šī prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 212 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.
- 213 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Tādējādi Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospiež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Instituto Cervantes* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

3) Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

[Paraksti]